

Dziennik Urzędowy

L 322

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 58

8 grudnia 2015

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2015/2264 z dnia 3 grudnia 2015 r. przedłużające obowiązywanie tymczasowych środków wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 920/2005 stanowiących odstępstwo od przepisów rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, oraz stopniowo wycofujące te środki tymczasowe 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/2265 z dnia 7 grudnia 2015 r. otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2016–2018 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2266 z dnia 24 listopada 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Asperges du Blayais (ChOG)] 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2267 z dnia 24 listopada 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pampapato di Ferrara/Pampepato di Ferrara (ChOG)] 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2268 z dnia 24 listopada 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Drniški pršut (ChOG)] 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2269 z dnia 3 grudnia 2015 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza atlantyckiego w obszarze VIIIId przez statki pływające pod banderą Belgii 15
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2270 z dnia 3 grudnia 2015 r. ustanawiające zakaz połowów gładzicy w wodach obszarów VIIIf, VIIj i VIIk przez statki pływające pod banderą Francji 17
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2271 z dnia 3 grudnia 2015 r. ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru V przez statki pływające pod banderą Francji 19

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2272 z dnia 7 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 21
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2273 z dnia 7 grudnia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 42

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2274 z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu 44
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2275 z dnia 7 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) 50
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2276 z dnia 7 grudnia 2015 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) 51
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2277 z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia przez Komisję krajowych planów wdrożenia systemów zatwierdzania zgodnie z art. 109 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8830) 53
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2278 z dnia 4 grudnia 2015 r. zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE w odniesieniu do statusu krajów związkowych Niemiec: Bremy, Hesji i Dolnej Saksonii jako obszarów wolnych od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8462)⁽¹⁾ 55
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2279 z dnia 4 grudnia 2015 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8581)⁽¹⁾ 58
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2280 z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora DENSO jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009⁽¹⁾ 64
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2281 z dnia 4 grudnia 2015 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87427 (MON-87427-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8587)⁽¹⁾ 67

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE, Euratom) 2015/2264

z dnia 3 grudnia 2015 r.

przedłużające obowiązywanie tymczasowych środków wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 920/2005 stanowiących odstępstwo od przepisów rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, oraz stopniowo wycofujące te środki tymczasowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 342,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 920/2005 ⁽¹⁾ przyznało językowi irlandzkiemu status języka urzędowego i języka roboczego instytucji Unii.
- (2) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1257/2010 ⁽²⁾ przedłużyło na okres pięciu lat do dnia 31 grudnia 2016 r. obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 920/2005.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 920/2005 stanowi, że ze względów praktycznych i przez okres przejściowy instytucje Unii nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów, w tym orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości, w języku irlandzkim ani tłumaczenia ich na ten język, z wyjątkiem rozporządzeń przyjmowanych wspólnie przez Parlament Europejski i Radę. Rada ustala, najpóźniej cztery lata od dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (WE) nr 920/2005, a następnie w odstępach pięcioletnich, czy znieść to odstępstwo.
- (4) Chociaż uważa się za konieczne dalsze przedłużenie obowiązywania odstępstwa przewidzianego w art. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 920/2005 na okres pięciu lat od dnia 1 stycznia 2017 r., instytucje Unii powinny kontynuować aktywne podejście do zwiększania dostępności w języku irlandzkim informacji o działalności Unii. Zakres odstępstwa powinien być stopniowo ograniczany z myślą o zniesieniu tego odstępstwa na końcu bieżącego okresu pięciu lat.
- (5) Aby zapobiec opóźnieniom w unijnym procesie ustawodawczym, ograniczanie zakresu odstępstwa należy ściśle monitorować i poddawać przeglądowi w świetle dostępnych mocy tłumaczeniowych. Władze irlandzkie i Komisja, we współpracy z pozostałymi instytucjami Unii, powinny spotykać się regularnie, aby monitorować postępy w rekrutacji do instytucji Unii, moc tłumaczeniową usługodawców zewnętrznych oraz zwiększenie współpracy w zakresie zasobów językowych, jak również w kwestiach związanych z dostępnością dorobku,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 920/2005 z dnia 13 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz wprowadzające tymczasowe środki stanowiące odstępstwa od tych rozporządzeń (Dz.U. L 156 z 18.6.2005, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1257/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. przedłużające obowiązywanie tymczasowych środków wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 920/2005 stanowiących odstępstwo od przepisów rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 343 z 29.12.2010, s. 5).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym przedłuża się na okres pięciu lat od dnia 1 stycznia 2017 r. obowiązywanie odstępstwa, o którym mowa w art. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 920/2005.

Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do rozporządzeń przyjmowanych wspólnie przez Parlament Europejski i Radę. Ponadto nie ma on zastosowania do kategorii aktów wymienionych w załączniku, począwszy od odpowiednich dat wskazanych w nim dla poszczególnych kategorii.

Artykuł 2

Władze irlandzkie i Komisja, we współpracy z pozostałymi instytucjami Unii, spotykają się regularnie w celu monitorowania procesu rekrutacji wystarczającej liczby pracowników irlandzkojęzycznych przez instytucje Unii, aby skutecznie zareagować na stopniowe ograniczanie zakresu odstępstwa wskazanego w załączniku, oraz w celu monitorowania mocy tłumaczeniowych i stopnia wykorzystania usługodawców zewnętrznych w celu spełnienia zapotrzebowania instytucji Unii w zakresie języka irlandzkiego.

Najpóźniej do października 2019 r. Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie z postępów w stopniowym ograniczaniu przez instytucje Unii zakresu odstępstwa wskazanego w załączniku.

Mając na uwadze to sprawozdanie wykonawcze, Rada może zadecydować, zgodnie z art. 342 Traktatu, o zmianie dat określonych w załączniku.

Artykuł 3

Najpóźniej do czerwca 2021 r. Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie na temat tego, czy – na podstawie analizy czynników, o których mowa w art. 2 – instytucje Unii dysponują w stosunku do pozostałych języków urzędowych wystarczającymi mocami tłumaczeniowymi, aby od dnia 1 stycznia 2022 r. bez odstępstwa stosować rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾.

Artykuł 4

W przypadku braku rozporządzenia Rady stanowiącego inaczej, odstępstwo przewidziane w art. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 920/2005 przestaje obowiązywać z dniem 1 stycznia 2022 r.

Artykuł 5

Skreśla się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 920/2005.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385.

⁽²⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 401.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady

F. BRAZ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Harmonogram stopniowego ograniczania zakresu odstępstwa

Akty	Daty
Dyrektywy przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2017 r.
Decyzje przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2018 r.
Dyrektywy przyjmowane przez Radę, które są skierowane do wszystkich państw członkowskich	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2020 r.
Rozporządzenia przyjmowane przez Radę	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2020 r.
Decyzje przyjmowane przez Radę, które nie wskazują adresata	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2020 r.
Rozporządzenia przyjmowane przez Radę	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2021 r.
Dyrektywy przyjmowane przez Radę, które są skierowane do wszystkich państw członkowskich	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2021 r.
Decyzje przyjmowane przez Komisję, które nie wskazują adresata	Nie później niż w dniu 1 stycznia 2021 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/2265**z dnia 7 grudnia 2015 r.****otwierające autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rybołówstwa w latach 2016–2018 i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijne dostawy określonych produktów rybołówstwa zależą obecnie od przywozu z państw trzecich. W ciągu ostatnich 18 lat wzrosło uzależnienie Unii od przywozu w celu zaspokojenia zapotrzebowania na produkty rybołówstwa. Aby nie powodować zagrożenia dla produkcji produktów rybołówstwa w Unii i aby zapewnić odpowiednią podaż dla unijnego przemysłu przetwórczego, należy zmniejszyć lub zawiesić należności celne przywozowe w przypadku szeregu produktów rybołówstwa w ramach kontyngentów taryfowych o odpowiedniej wielkości. W celu zapewnienia producentom unijnym równych warunków działania należy także uwzględnić szczególną sytuację poszczególnych produktów rybołówstwa na rynku Unii.
- (2) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 1220/2012 ⁽¹⁾ otworzono autonomiczne unijne kontyngenty taryfowe na pewne produkty rybołówstwa w latach 2013–2015 i określono sposób zarządzania tymi kontyngentami. Ponieważ okres obowiązywania tego rozporządzenia upływa z dniem 31 grudnia 2015 r., istotne jest uwzględnienie odpowiednich przepisów w nim zawartych w latach 2016–2018.
- (3) Wszystkim importerom unijnym należy zapewnić równy i niezakłócony dostęp do kontyngentów taryfowych określonych w niniejszym rozporządzeniu, a stawki określone dla tych kontyngentów należy stosować w sposób nieprzerwany w odniesieniu do całego przywozu odnośnych produktów rybołówstwa do wszystkich państw członkowskich, aż do wyczerpania kontyngentów taryfowych.
- (4) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ przewiduje utworzenie systemu zarządzania kontyngentami taryfowymi, który ma odpowiadać chronologicznemu porządkowi dat przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu. Komisja oraz państwa członkowskie powinny zarządzać kontyngentami taryfowymi otwartymi na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z tym systemem.
- (5) Stosowanie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Unią Europejską a Kanadą spowoduje zmianę dostępnego preferencyjnego dostępu do rynku Unii w przypadku krewetek gatunku *Pandalus borealis*, objętego kontyngentem taryfowym określonym w niniejszym rozporządzeniu. Należy zatem dostosować ten kontyngent, aby zapewnić ten sam poziom preferencyjnej podaży na rynku Unii co przed wejściem wskazanej umowy w życie lub rozpoczęciem jej tymczasowego stosowania.
- (6) Stosowanie protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, który był negocjowany w tym samym czasie co Mechanizm Finansowy EOG na lata 2014–2021, zmieni dostępny preferencyjny dostęp do rynku Unii w odniesieniu do śledzi atlantyckich objętych w niniejszym rozporządzeniu dwoma kontyngentami taryfowymi. Należy zatem dostosować te kontyngenty, aby zapewnić ten sam poziom preferencyjnej podaży na rynku Unii co przed wejściem wskazanego protokołu dodatkowego w życie lub rozpoczęciem jego tymczasowego stosowania.
- (7) Istotne jest zapewnienie bezpieczeństwa podaży surowców rybołówstwa dla sektora przetwórstwa produktów rybołówstwa, tak aby stworzyć możliwości dalszego wzrostu i inwestycji, a w szczególności umożliwić mu dostosowanie się – bez zakłócenia podaży – do zastąpienia zawieszonych przez kontyngenty. Należy zatem przyjąć – w odniesieniu do pewnych produktów rybołówstwa, do których miały zastosowanie zawieszenia – system automatycznie zwiększający obowiązujące kontyngenty taryfowe po spełnieniu określonych warunków.
- (8) W celu zapewnienia skuteczności wspólnego zarządzania kontyngentami taryfowymi należy pozwolić państwom członkowskim na odejmowanie od kontyngentu taryfowego niezbędnych ilości odpowiadających ich faktycznemu przywozowi. Ponieważ ta metoda zarządzania wymaga ścisłej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, Komisja powinna mieć możliwość monitorowania tempa, w jakim kontyngenty taryfowe są wykorzystywane, i powinna informować o tym państwa członkowskie,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1220/2012 z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie środków związanych z handlem zapewniających podaż pewnych produktów rybołówstwa przetwórcom unijnym w latach 2013–2015, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 104/2000 oraz (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. L 349 z 19.12.2012, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Należności celne przywózowe na produkty wymienione w załączniku obniża się lub zawiesza w ramach kontyngentów taryfowych, z uwzględnieniem wskazanych w nim stawek celnych, okresów i kwot.

Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, zarządza się zgodnie z art. 308a, art. 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

1. Kontyngent taryfowy mający zastosowanie w ramach numeru porządkowego 09.2794 do krewetek z gatunku *Pandalus borealis* i *Pandalus montagui*, gotowanych i obranych, do przetwarzania, ustalony w załączniku do niniejszego rozporządzenia na poziomie 30 000 ton rocznie, ulega automatycznie obniżeniu do 7 000 ton rocznie, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowana kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa między Unią Europejską a Kanadą, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

2. Kontyngent taryfowy mający zastosowanie w ramach numeru porządkowego 09.2788 do śledzi atlantyckich o masie powyżej 100 g na sztukę lub płatów o masie powyżej 80 g na sztukę, do przetwarzania, ustalony w załączniku do niniejszego rozporządzenia na poziomie 17 500 ton rocznie, ulega automatycznie obniżeniu do 12 000 ton rocznie po dwóch miesiącach od dnia, w którym wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowany protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, który był negocjowany w tym samym czasie co Mechanizm Finansowy EOG na lata 2014–2021, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Obniżenia tego nie stosuje się jednak, gdy dostępne saldo wskazanego kontyngentu taryfowego w danym momencie jest niższe lub równe 12 000 ton.

3. Kontyngent taryfowy mający zastosowanie w ramach numeru porządkowego 09.2792 do śledzi atlantyckich, przyprawianych lub konserwowanych octem winnym, w solance, konserwowanych w beczkach o wadze netto po odsączeniu co najmniej 70 kg, do przetwarzania, ustalony w załączniku do niniejszego rozporządzenia na poziomie 15 000 ton rocznie, ulega automatycznie obniżeniu do 7 500 ton rocznie po dwóch miesiącach od dnia, w którym wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowany protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, który był negocjowany w tym samym czasie co Mechanizm Finansowy EOG na lata 2014–2021, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Obniżenia tego nie stosuje się jednak, gdy dostępne saldo wskazanego kontyngentu taryfowego w danym momencie jest niższe lub równe 7 500 ton.

4. Komisja bez zbędnej zwłoki informuje państwa członkowskie o spełnieniu warunków określonych w ust. od 1 do 3 i publikuje informacje na temat aktualnie obowiązującego kontyngentu taryfowego w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

1. Komisja bez zbędnej zwłoki ustala, czy na dzień 30 września danego roku kalendarzowego wykorzystano 80 % rocznego kontyngentu taryfowego dla danego produktu rybołówstwa, wobec którego zastosowanie ma niniejszy artykuł, zgodnie z załącznikiem. Jeżeli taki poziom wykorzystania został osiągnięty, roczny kontyngent taryfowy określony w załączniku automatycznie zwiększa się o 20 %. Zwiększony roczny kontyngent taryfowy jest obowiązującym kontyngentem taryfowym w odniesieniu do tego produktu rybołówstwa na dany rok kalendarzowy.

2. Na żądanie przynajmniej jednego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem ust. 1, Komisja ustala, czy przed dniem 30 września danego roku kalendarzowego wykorzystano 80 % rocznego kontyngentu taryfowego w odniesieniu do produktu rybołówstwa, wobec którego zastosowanie ma niniejszy artykuł, zgodnie z załącznikiem. Jeżeli taki poziom wykorzystania został osiągnięty, zastosowanie ma ust. 1.

3. Komisja bez zbędnej zwłoki informuje państwa członkowskie o spełnieniu warunków określonych w ust. 1 lub 2 i publikuje informacje na temat aktualnie obowiązującego kontyngentu taryfowego w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

4. Dla danego roku kalendarzowego nie stosuje się dalszych zwiększeń w odniesieniu do kontyngentu taryfowego zwiększonego zgodnie z ust. 1.

Artykuł 5

Komisja i organy celne państw członkowskich współpracują ściśle w celu zapewnienia właściwego zarządzania oraz kontroli stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
C. CAHEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Kod CN	Podpozycja TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) (*)	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2759	ex 0302 51 10 ex 0302 51 90 ex 0302 59 10 ex 0303 63 10 ex 0303 63 30 ex 0303 63 90 ex 0303 69 10	20 10 10 10 10 10 10	Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) i ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , z wyłączeniem wątróbek i ikry, świeże, schłodzone lub zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	75 000 ⁽⁹⁾	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2765	ex 0305 62 00 ex 0305 69 10	20 25 29 10	Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>) i ryby z gatunku <i>Boreogadus saida</i> , solone lub w solance, lecz niesuszone ani wędzone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	4 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2776	ex 0304 71 10 ex 0304 71 90 ex 0304 95 21 ex 0304 95 25	10 10 10 10	Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>), zamrożone filety i zamrożone mięso, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	38 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2761	ex 0304 79 50 ex 0304 95 90	10 11	Buławik (<i>Macruronus Novaezelandiae</i>), zamrożone filety i inne mięso zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	17 500	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2798	ex 0306 16 99 ex 0306 26 90	20 30 12 14 92 93	Krewetki z gatunku <i>Pandalus borealis</i> i <i>Pandalus montagui</i> , w skorupach, świeże, schłodzone lub zamrożone do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	10 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018

Nr porządkowy	Kod CN	Podpozycja TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) (*)	Stawka celna wramaczkach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2794	ex 1605 21 90	45 62	Krewetki z gatunku <i>Pandalus borealis</i> i <i>Pandalus montagui</i> , gotowane i obrane, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	30 000 ⁽⁴⁾	0 %	1.1.2016–31.12.2018
	ex 1605 29 00	50 55				
09.2800	ex 1605 21 90	55	Krewetki z gatunku <i>Pandalus jordani</i> , gotowane i obrane, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	3 500	0 %	1.1.2016–31.12.2018
	ex 1605 29 00	60				
09.2802	ex 0306 17 92	20	Krewetki z gatunków <i>Penaeus Vannamei</i> i <i>Penaeus monodon</i> , w skorupach lub bez, świeże, schłodzone lub zamrożone, niegotowane, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	40 000	0 %	1.1.2016–31.12.2016
	ex 0306 27 99	30		30 000		1.1.2017–31.12.2017 1.1.2018–31.12.2018
09.2760	ex 0303 66 11	10	Morszczuki (<i>Merluccius</i> spp. z wyłączeniem <i>Merluccius merluccius</i> , <i>Urophycis</i> spp.) oraz kinglip chilijski (<i>Genypterus blacodes</i> i <i>Genypterus capensis</i>) zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	15 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
	ex 0303 66 12	10				
	ex 0303 66 13	10				
	ex 0303 66 19	11				
	ex 0303 89 70	91 10				
	ex 0303 89 90	30				
09.2774	ex 0304 74 19	10	Morszczuk oregoński (<i>Merluccius productus</i>), zamrożone filety i inne mięso do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	15 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
	ex 0304 95 50	10				
09.2770	ex 0305 63 00	10	Sardele (<i>Engraulis anchoita</i>), solone lub w solance, lecz nie suszone ani wędzone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 500	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2754	ex 0303 89 45	10	Sardele (<i>Engraulis anchoita</i> i <i>Engraulis capensis</i>), zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2788	ex 0302 41 00	10	Śledzie (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>), o masie powyżej 100 g na sztukę lub płyty o masie powyżej 80 g na sztukę, z wyłączeniem wątróbek i ikry, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	17 500 ⁽⁵⁾	0 %	1.10.2016–31.12.2016
	ex 0303 51 00	10				1.10.2017–31.12.2017
	ex 0304 59 50	10				1.10.2018–31.12.2018
	ex 0304 99 23	10				

Nr porządkowy	Kod CN	Podpozycja TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) (*)	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2792	ex 1604 12 99	11	Śledzie, przyprawiane lub konserwowane octem winnym, w solance, konserwowane w beczkach o wadze netto po odsączeniu co najmniej 70 kg, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	15 000 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	5 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2790	ex 1604 14 26 ex 1604 14 36 ex 1604 14 46	10 10 11 21 91	Filety znane jako „polędwica” z tuńczyka i tuńczyka bonito, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	25 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2785	ex 0307 49 59 ex 0307 99 11 ex 0307 99 17	10 10 21	Korpusy ⁽⁸⁾ kalmarów (<i>Ommastrephes</i> spp. (z wyłączeniem <i>Todarodes sagittatus</i> – synonim <i>Ommastrephes sagittatus</i>), <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.) i <i>Illex</i> spp., zamrożone, ze skórą i płetwami, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	40 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2786	ex 0307 49 59 ex 0307 99 11	20 20 29	Kalmary (<i>Ommastrephes</i> spp., <i>Todarodes</i> spp. (z wyłączeniem <i>Todarodes sagittatus</i> – synonim <i>Ommastrephes sagittatus</i>), <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.) i <i>Illex</i> spp., zamrożone, w całości lub macki i płetwy, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 500	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2777	ex 0303 67 00 ex 0304 75 00 ex 0304 94 90	10 10 10	Mintaj (<i>Theragra chalcogramma</i>), zamrożony, zamrożone filety i inne mięso zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	300 000 ⁽⁹⁾	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2772	ex 0304 93 10 ex 0304 94 10 ex 0304 95 10 ex 0304 99 10	10 10 10 10	Surimi, zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	60 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2746	ex 0302 89 90	30	Lucjan purpurowy (<i>Lutjanus purpureus</i>), świeży, schłodzony, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 500	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2748	ex 0302 90 00 ex 0303 90 90 ex 0305 20 00	95 91 30	Ikra rybia, świeża, schłodzona lub zamrożona, solona lub w solance, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	7 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018

Nr porządkowy	Kod CN	Podpozycja TARIC	Opis	Roczna wielkość kontyngentu (w tonach) (*)	Stawka celna w ramach kontyngentu	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2750	ex 1604 32 00	20	Ikra rybia, płukana, oczyszczona z przylegających organów i jedynie solona lub w solance, do przetwarzania na namiastki kawioru ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2778	ex 0304 83 90 ex 0304 99 99	21 65	Płastuga, mrożone filety i inne mięso (<i>Limanda aspera</i> , <i>Lepidopsetta bilineata</i> , <i>Pleuronectes quadrituberculatus</i> , <i>Limanda ferruginea</i> , <i>Lepidopsetta polyxystra</i>), do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	5 000	0 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2824	ex 0302 52 00 ex 0303 64 00	10 10	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), świeży, schłodzony lub zamrożony pozbawiony głowy, oskrobany i wypatroszony, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾	5 000	2,6 %	1.1.2016–31.12.2018
09.2826	ex 0306 17 99 ex 0306 27 99	10 20	Krewetki z gatunku <i>Pleoticus Muelleri</i> , w skorupach lub bez, świeże, schłodzone lub zamrożone, do przetwarzania ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	10 000	4,2 %	1.1.2016–31.12.2018

(*) Wyrażona w wadze netto, o ile nie ustalono inaczej.

⁽¹⁾ Kontyngent taryfowy podlega warunkom określonym w art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

⁽²⁾ Kontyngent taryfowy nie jest dostępny w odniesieniu do produktów, które mają zostać poddane wyłącznie co najmniej jednej z poniższych czynności:

- czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie,
- cięcie,
- przepakowywanie filetów (indywidualnie mrożonych) (IQF),
- pobieranie próbek, sortowanie,
- etykietowanie,
- pakowanie,
- schładzanie,
- zamrażanie,
- głębokie zamrażanie,
- glazurowanie
- rozmrażanie,
- rozdzielanie.

Kontyngent taryfowy nie jest dostępny w odniesieniu do produktów, które mają zostać poddane dodatkowo obróbce (lub czynności) kwalifikującej do objęcia kontyngentem, jeśli taką obróbkę (lub czynność) przeprowadza się na poziomie sprzedaży detalicznej lub usług gastronomicznych. Obniżenie celnych należności przywozowych ma zastosowanie wyłącznie do produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Kontyngent taryfowy jest jednak dostępny w odniesieniu do materiałów, które mają zostać poddane co najmniej jednej z poniższych czynności:

- krojenie w kostkę,
- krojenie w plasterki, cięcie w pasma w przypadku materiałów objętych kodami CN 0307 49 59, 0307 99 11, 0307 99 17,
- filetowanie,
- wytwarzanie płatów,
- cięcie zamrożonych bloków,
- rozszczepianie zamrożonych przekładanych bloków filetowych.

- (³) Produkty oznaczone kodami CN 0306 16 99 (TARIC podpozycje 20 i 30), 0306 26 90 (TARIC podpozycje 12, 14, 92 i 93), 1605 21 90 (TARIC podpozycje 45 i 62), 1605 29 00 (TARIC podpozycje 50 i 55), 0306 17 92 (TARIC podpozycja 20), 0306 27 99 (TARIC podpozycja 30), 0306 17 99 (TARIC podpozycja 10) i 0306 27 99 (TARIC podpozycja 20) – niezależnie od przypisu 2 – kwalifikują się do objęcia kontyngentem, jeśli poddawane są czynności polegającej na przetwarzaniu krewetek przy użyciu gazów do pakowania, określonej w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
- (⁴) Kontyngent taryfowy nr 09.2794 zostaje automatycznie obniżony do 7 000 ton rocznie, począwszy od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowana kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa między Unią Europejską a Kanadą, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
- (⁵) Kontyngent taryfowy 09.2788 zostaje automatycznie obniżony do 12 000 ton rocznie po dwóch miesiącach od dnia, w którym wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowany protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, który był negocjowany w tym samym czasie co Mechanizm Finansowy EOG na lata 2014–2021, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
- (⁶) Kontyngent taryfowy 09.2792 zostaje automatycznie obniżony do 7 500 ton rocznie po dwóch miesiącach od dnia, w którym wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowany protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii, który był negocjowany w tym samym czasie co Mechanizm Finansowy EOG na lata 2014–2021, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
- (⁷) Wyrażona w wadze netto po odsączeniu.
- (⁸) Korpus głowonoga lub kalmara bez głowy i bez macek, ze skórą i płetwami.
- (⁹) Stosuje się art. 4.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2266**z dnia 24 listopada 2015 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Asperges du Blayais (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Asperges du Blayais” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Asperges du Blayais” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Asperges du Blayais” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6 Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 238 z 21.7.2015, s. 13.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2267**z dnia 24 listopada 2015 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pampapato di Ferrara/Pampepato di Ferrara (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Pampapato di Ferrara”/„Pampepato di Ferrara” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Pampapato di Ferrara”/„Pampepato di Ferrara” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Pampapato di Ferrara”/„Pampepato di Ferrara” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 2.3. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 238 z 21.7.2015, s. 9.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2268**z dnia 24 listopada 2015 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Drniški pršut (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Chorwacji o rejestrację nazwy „Drniški pršut” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Drniški pršut” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Drniški pršut” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2 Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.) zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 241 z 23.7.2015, s. 6.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2269**z dnia 3 grudnia 2015 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza atlantyckiego w obszarze VIIIId przez statki pływające pod banderą Belgii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	63/TQ104
Państwo członkowskie	Belgia
Stado	COD/07D.
Gatunek	Dorsz atlantycki (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	VIIId
Data	1.11.2015

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2270**z dnia 3 grudnia 2015 r.****ustanawiające zakaz połowów gładzicy w wodach obszarów VIIIh, VIIj i VIIk przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	65/TQ104
Państwo członkowskie	Francja
Stado	PLE/7HJK.
Gatunek	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
Obszar	VIIh, VIIj i VIIk
Data	6.11.2015

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2271**z dnia 3 grudnia 2015 r.****ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru V przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	64/TQ104
Państwo członkowskie	Francja
Stado	LIN/05EI.
Gatunek	Molwa (<i>Molva molva</i>)
Obszar	wody Unii i wody międzynarodowe obszaru V
Data	6.11.2015

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2272**z dnia 7 grudnia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („dochodzenie pierwotne”), zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, Rada wprowadziła rozporządzeniem (WE) nr 926/2009⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe („środki pierwotne”) na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali („SPT”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Środki pierwotne zostały wprowadzone na podstawie ustalenia dotyczącego zagrożenia wystąpieniem szkody i zostały unieważnione wyrokiem Sądu⁽³⁾ w zakresie, w jakim dotyczyły wywozu produktów produkowanych przez Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Wyrok ten jest obecnie przedmiotem odwołania złożonego w Trybunale Sprawiedliwości⁽⁴⁾.
- (2) Wprowadzone środki przyjęły formę następujących cel *ad valorem*: 17,7 % dla przedsiębiorstwa Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, 27,2 % dla innych przedsiębiorstw współpracujących i 39,2 % dla wszystkich innych przedsiębiorstw.

2. Środki obowiązujące wobec innych państw trzecich

- (3) Środki antydumpingowe obowiązują w odniesieniu do przywozu SPT pochodzących z Rosji i Ukrainy⁽⁵⁾. Stosowanie środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu z Chorwacji zakończono w dniu 26 czerwca 2012 r.⁽⁶⁾

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia⁽⁷⁾ o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wnioski o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej produkcji unijnej rur i przewodów rurowych bez szwu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 19).

⁽³⁾ Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-528/09 Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie.

⁽⁴⁾ Sprawa C-186/14 P ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i inni przeciwko Hubei Xinyegang Steel Co.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 585/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Chorwacji (Dz.U. L 174 z 4.7.2012, s. 5).

⁽⁶⁾ Zob. przypis 5.

⁽⁷⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 49 z 21.2.2014, s. 6).

- (6) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu oraz kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.
- (7) W dniu 3 października 2014 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁸⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).

4. Strony objęte dochodzeniem

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz chińskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (9) Komisja poinformowała również producentów ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła ich do wzięcia w nim udziału. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać USA jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (10) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na temat wszczęcia przeglądu i złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

4.1. Kontrola wrywkowa

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
 - a) Dobór próby producentów unijnych
- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wskazała, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag. Próba została wybrana na podstawie wielkości sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zasięgu geograficznego. Próba składała się z sześciu przedsiębiorstw z Republiki Czeskiej, Francji, Niemiec, Włoch, Rumunii i Słowacji oraz reprezentowała około 55 % łącznej sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych z Unii. Nie otrzymano żadnych uwag i wstępnie wybrane przedsiębiorstwa zostały włączone do ostatecznej próby.
 - b) Dobór próby importerów
- (13) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (14) Mając na uwadze, że tylko czterech niepowiązanych importerów udzieliło informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu, stwierdzono, iż dobór próby nie jest konieczny. Jednak spośród tych czterech importerów niepowiązanych tylko jeden współpracował w toku dochodzenia i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w przesłanym kwestionariuszu.
 - c) Dobór próby producentów eksportujących w ChRL
- (15) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano dobór próby.
- (16) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do misji ChRL przy Unii Europejskiej o zidentyfikowanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.

⁽⁸⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 347 z 3.10.2014, s. 6).

- (17) Mając na uwadze fakt, że tylko trzech producentów eksportujących w ChRL przekazało Komisji wymagane informacje, uznano, że dobór próby nie jest konieczny.

4.2. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (18) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii.
- (19) Kwestionariusze przesłano do trzech chińskich producentów eksportujących, którzy uczestniczyli w doborze próby, do sześciu objętych próbą producentów unijnych, do czterech importerów niepowiązanych, którzy uczestniczyli w doborze próby, oraz do siedmiu użytkowników. Dwudziestu dwóch potencjalnych producentów analogicznych z sześciu państw – Argentyny, Brazylii, Japonii, Meksyku, Ukrainy oraz USA – zostało wskazanych i przesłano im kwestionariusze.
- (20) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od jednego chińskiego producenta eksportującego, trzech producentów analogicznych z USA, sześciu objętych próbą producentów unijnych, jednego importera oraz trzech użytkowników.
- (21) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) producent eksportujący z ChRL:
 - Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd., ChRL;
 - b) producenci unijni:
 - Arcelor Mittal Tubular Products Ostrava AS, Republika Czeska,
 - Benteler Deutschland GmbH, Niemcy,
 - Tenaris-Dalmine SPA, Włochy,
 - TMK-ARTROM, Rumunia,
 - Vallourec Tubes France, Francja,
 - Železiarne Podbrezová, Słowacja;
 - c) importer:
 - Handelonderneming Jan van Meever B.V, Niderlandy;
 - d) producenci w państwie analogicznym:
 - IPSCO Tubulars Inc. DBA TMK IPSCO, USA,
 - Vallourec Star, L.P., USA,
 - ArcelorMittal Tubular Products, USA.

5. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (22) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

6. Ujawnienie ustaleń

- (23) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące ostateczne środki antydumpingowe. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Tylko wnioskodawca przedłożył uwagi po ujawnieniu ustaleń.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (24) Produktami objętymi postępowaniem są te same produkty, które objęto dochodzeniem pierwotnym wskazanym w motywie 1, tj. rury i przewody bez szwu, z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, gdzie wartość ekwiwalentu węgla (Carbon Equivalent Value – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (International Institute of Welding) ⁽⁹⁾, pochodzące z ChRL i objęte obecnie kodami CN ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 23 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 20, ex 7304 31 80, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 81, ex 7304 51 89, ex 7304 59 10, ex 7304 59 92 oraz ex 7304 59 93.

2. Produkt podobny

- (25) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym USA, które posłużyły jako państwo analogiczne, oraz
 - produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (26) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU**1. Uwagi wstępne**

- (27) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy ma miejsce dumping i czy wygaśnięcie istniejących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (28) Jak wskazano powyżej, trzech chińskich producentów zgłosiło się po wszczęciu postępowania i otrzymało kwestionariusze. Uzyskano odpowiedź tylko od jednego z nich. Współpracujący producent eksportujący reprezentował ponad 25 % chińskiego przywozu do Unii i jego przywóz został uznany za reprezentatywny dla łącznego przywozu z ChRL do Unii. W związku z powyższym poniższe ustalenia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu określono na podstawie danych tego współpracującego producenta eksportującego.

2. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym**2.1. Państwo analogiczne**

- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna została określona na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (30) Komisja poinformowała zainteresowane strony w zawiadomieniu o wszczęciu, że podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym zamierza wybrać USA jako ewentualne państwo analogiczne, oraz wezwała strony do przedkładania uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (31) Komisja skontaktowała się jednak z kilkoma innymi potencjalnymi państwami analogicznymi (Argentyna, Brazylia, Indie, Japonia, Republika Korei, Meksyk, Federacja Rosyjska i Ukraina), aby zaprosić je do współpracy i udzielić im informacji.
- (32) Trzech producentów z USA podjęło współpracę i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽⁹⁾ CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym z 1967 r., IIW dok. IX-535-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa.

- (33) Poziom konkurencji na rynku USA został uznany za wysoki; rynek ten charakteryzował się dużą liczbą producentów dokonujących sprzedaży krajowej oraz znaczącym poziomem przywozu (pomimo obowiązywania ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz z ChRL). Ilości sprzedawane na rynku USA były znaczące i rynek ten był również porównywalny do rynku chińskiego pod względem zakresu produktów. Ponadto surowce stosowane w produkcji przez producentów współpracujących w państwie analogicznym zostały uznane za podobne do surowców na rynku chińskim. W związku z powyższym i mając na uwadze nawiązaną współpracę, USA uznano za odpowiednie państwo analogiczne w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2.2. Wartość normalna

- (34) Informacje otrzymane od współpracujących producentów w USA wykorzystano jako podstawę do ustalenia wartości normalnej mającej zastosowanie do producentów eksportujących w ChRL.
- (35) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej producentów współpracujących w USA była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości chińskiej sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie sprzedaż krajowa w USA była reprezentatywna.
- (36) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego mogła być uznana za dokonywaną w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie przeprowadzono poprzez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem omawianego rodzaju produktu na rzecz klientów niezależnych. W przypadkach, w których sprzedaż krajowa konkretnego rodzaju produktu była dokonana w wystarczających ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została ustalona na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona z całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (37) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym dokonano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego rodzaju produktu była równa jednostkowemu kosztowi produkcji lub od niego wyższa, wartość normalną dla każdego rodzaju produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego rodzaju produktu, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem.
- (38) W przypadku gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży danego rodzaju lub gdy średnia ważona cena danego rodzaju produktu była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cena wyłącznie krajowej sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

2.3. Cena eksportowa

- (39) Współpracujący producent eksportujący prowadził wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. Cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Porównanie

- (40) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex-works*. W przypadkach uzasadnionych potrzebą rzetelnego porównania cena eksportowa i wartość normalna zostały skorygowane pod względem różnic wpływających na ceny i porównywalności cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzone korekty dotyczyły kosztów transportu (krajowego i frachtu morskiego), kosztów ubezpieczenia oraz opłat i prowizji bankowych.

2.5. Margines dumpingu

- (41) W odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego w państwie analogicznym ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu dotyczący współpracującego producenta eksportującego, wyrażony jako wartość procentowa kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) na granicy Unii przed ocenieniem, wyniósł 158,3 %.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

- (42) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Analizie poddano następujące elementy: cenę eksportową stosowaną względem innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.1. Chiński wywóz do innych miejsc przeznaczenia

- (43) Zgodnie z chińską bazą danych dotyczących wywozu chiński ogólnoswiatowy wywóz SPT (124 państwa z wyłączeniem Unii) wyniósł 4,6 mln ton w 2013 r. Ceny wahały się od 400 EUR/tonę do 4 500 EUR/tonę. Przywóz z Chin do Unii wyniósł 68 000 ton podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, a jego średnia cena była na poziomie poniżej 700 EUR/tonę (na podstawie danych Eurostatu). Komisja uznała, że takie znaczące różnice cen nie pozwalają na wyciągnięcie jakichkolwiek wiarygodnych wniosków na temat chińskiej polityki cen eksportowych wobec innych państw trzecich. W toku dochodzenia ustalono jednak, że średnie ceny eksportowe stosowane przez współpracującego producenta eksportującego w ChRL na rynkach państw trzecich (Chile, Iran, Korea, Zjednoczone Emiraty Arabskie i Turcja) były niższe od średnich chińskich cen eksportowych stosowanych w Unii. Ponadto wywożone ilości i ceny naliczane przez chińskich producentów eksportujących na niektórych ważnych rynkach eksportowych, takich jak np. Unia, Kanada, USA, Kolumbia, Meksyk, Brazylia, Rosja, Białoruś i Kazachstan, podlegają istniejącym środkom takim jak cła antydumpingowe lub środki ochronne.

3.2. Chińskie moce produkcyjne i wolne moce

- (44) W toku dochodzenia ustalono, że moce produkcyjne w ChRL znacząco wzrosły od czasu dochodzenia pierwotnego. Powszechnie dostępne dane zgromadzone podczas wizyty na miejscu wskazują na moce produkcyjne wynoszące 32 mln ton⁽¹⁰⁾. Dane przedłożone przez wnioskodawcę wskazują na jeszcze wyższy poziom mocy produkcyjnych wynoszący do 43 mln ton. Oba źródła potwierdzają, że od czasu dochodzenia pierwotnego moce produkcyjne chińskich producentów wzrosły o przynajmniej 60 %.
- (45) Wszystkie zgromadzone informacje potwierdzają istnienie nadwyżek mocy w przemyśle chińskim. Nie przedstawiono żadnych informacji wskazujących, że wzrost konsumpcji krajowej w ChRL w nadchodzących latach umożliwi odpowiednie zbilansowanie istniejących nadwyżek w ChRL.
- (46) W toku dochodzenia ustalono, że produkcja w ChRL wynosiła 30 mln ton podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i w konsekwencji wolne moce produkcyjne wynosiły 2 mln ton. Te wolne moce produkcyjne stanowią ponad 100 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i w konsekwencji są uznawane za znaczące. W związku z powyższym i mając na uwadze wnioski dotyczące atrakcyjności rynku unijnego i trudności związanych z absorpcją nadwyżek produkcji na rynku wewnętrznym, stwierdzono, że w ChRL istnieją istotne wolne moce produkcyjne, które z dużym prawdopodobieństwem mogą zostać wykorzystane do zwiększenia wielkości wywozu do Unii w przypadku braku środków.

3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (47) Według Eurostatu przywóz z ChRL do Unii początkowo spadł z ponad 78 000 ton w 2011 r. do ponad 47 000 ton w 2012 r., a następnie wzrósł do prawie 68 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Spadek przywozu w 2012 r. zbiegł się ze spadkiem popytu na rynku unijnym. Niższy popyt wciąż utrzymywał się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ale wielkość przywozu wzrosła, co przełożyło się na wzrost udziału chińskiego przywozu w rynku, który wyniósł 3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (48) Jak ustalono w motywie 41, przywóz z ChRL był przedmiotem dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, kiedy obowiązywały środki. Margines dumpingu był nawet znacznie wyższy od marginesu ustalonego podczas dochodzenia pierwotnego. Jeżeli przywóz nadal odbywał się po cenach dumpingowych mimo obowiązywania środków, nie można oczekiwać, że w przypadku braku środków ceny przywozu z ChRL wzrosną do poziomu wystarczającego, by usunąć dumping.

⁽¹⁰⁾ China Industry Data Website (www.chyxx.com), China Steel News Web (www.csteelnews.com) oraz China Business Info Web (www.askci.com).

- (49) Jak wskazano w motywie 43, obowiązujące środki wprowadzone względem chińskiego przywozu SPT na wielu ważnych rynkach eksportowych dla chińskich producentów eksportujących SPT w dużym stopniu ograniczają możliwość ekspansji lub kontynuacji chińskiego wywozu na te rynki. Jednocześnie ustalono, że cena eksportowa stosowana w Unii przez chińskiego współpracującego producenta eksportującego była wyższa od jego ceny eksportowej na rynkach państw trzecich, co wskazuje na atrakcyjność rynku unijnego pomimo obowiązujących ceł. Wykazano również, że rynek unijny stanowiłby łatwy cel dla znacznej części chińskich wolnych mocy produkcyjnych, które zostałyby najprawdopodobniej skierowane na rynek unijny po cenach dumpingowych w przypadku braku środków antydumpingowych.
- (50) Ponadto przed wprowadzeniem środków w 2009 r. chiński wywóz do Unii wynosił 542 840 ton, tj. prawie osiem razy więcej niż w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wskazuje to, że rynek unijny jest atrakcyjny dla przywozu z Chin pod względem rozmiaru oraz że na rynku unijnym istnieje możliwość absorpcji większych ilości przywozu z ChRL. Wprowadzone cła antydumpingowe uniemożliwiają chińskim producentom eksportującym zwiększenie wielkości sprzedaży do Unii, która to sprzedaż najprawdopodobniej wzrośnie, jeżeli środki wygasną, zwłaszcza mając na uwadze dostępność znacznych wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, jak wskazano powyżej.
- (51) Dodatkowo, nawet jeżeli konsumpcja na rynku chińskim znacząco wzrosła od czasu dochodzenia pierwotnego, mało prawdopodobne jest, że rynek krajowy zbilansuje duże wolne moce produkcyjne chińskich producentów, jak wskazano w motywie 45.
- (52) W związku z powyższym w przypadku wygaśnięcia obecnych środków chińscy producenci eksportujący prawdopodobnie znacznie zwiększą wywóz na rynek unijny po cenach dumpingowych.

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (53) W toku dochodzenia ustalono, że chiński przywóz SPT do Unii odbywał się po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W świetle istnienia dużych wolnych mocy produkcyjnych w ChRL (przekraczających łączną konsumpcję w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym), środków obowiązujących względem chińskiego przywozu na innych rynkach państw trzecich oraz atrakcyjności rynku unijnego, Komisja stwierdziła, że istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (54) W przemyśle unijnym nie nastąpiły żadne większe zmiany strukturalne w porównaniu z sytuacją opisaną w dochodzeniu pierwotnym. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był w Unii przez około 20 znanych producentów. Przedsiębiorstwa te reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (55) Łączna produkcja unijna podczas okresu objętego dochodzeniem została ustalona na podstawie informacji zebranych od współpracujących producentów unijnych oraz danych przedłożonych przez wnioskodawcę.
- (56) Jak wskazano w motywie 12, ze względu na dużą liczbę producentów unijnych wybrano próbę sześciu z nich. Próba została uznana za reprezentatywną dla przemysłu unijnego i reprezentowała około 60 % łącznej sprzedaży w Unii.

2. Konsumpcja w Unii

- (57) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez wnioskodawcę) oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich na rynek unijny ustalonej w oparciu o dane statystyczne Eurostatu. Wnioskodawca zgromadził i połączył dane dotyczące sprzedaży szesnastu producentów unijnych oraz oszacował dane dotyczące pozostałych podmiotów.

- (58) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Łączna konsumpcja w Unii (w tonach)	2 353 291	2 058 262	1 841 591	1 904 410
Indeks (2011 = 100)	100	87	78	81

Źródło: Eurostat i dane przedłożone przez wnioskodawcę.

- (59) W trakcie całego okresu badanego konsumpcja w Unii spadła o 19 %. Konkretnie rzecz ujmując, rynek unijny w zakresie produktu objętego przeglądem oraz produktu podobnego stale zmniejszał się do 2013 r. (spadek o 22 %), a następnie nieznacznie zwiększył się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (wzrost o 3,4 %).
- (60) Tendencja spadkowa dotycząca konsumpcji w Unii może zostać wyjaśniona spadkiem popytu sektorów budowlanego, przemysłowego i energetycznego, które nie powróciły do stanu sprzed kryzysu, tj. przed 2009 r.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie**3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie**

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
ChRL	Wielkość (w tonach)	78 153	47 279	55 777	67 977
	Indeks	100	60	71	87
	Udział w rynku (%)	3,3	2,3	3	3,6

Źródło: Eurostat.

- (61) Wielkość przywozu produktu objętego przeglądem z ChRL do Unii spadła o 13 % w całym okresie badanym (z 78 000 ton w 2011 r. do 68 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Wielkość przywozu z ChRL znacząco spadła w 2012 r. (o 40 %) i następnie stale rosła (o 18 % w 2013 r. w porównaniu z 2012 r., a potem o 22 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2013 r.).
- (62) Przywóz produktu objętego przeglądem z ChRL do Unii spadł w mniejszym stopniu niż konsumpcja w Unii, a to doprowadziło do niewielkiego wzrostu udziału chińskiego przywozu w rynku (z 3,3 % w 2011 r. do 3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Konkretnie rzecz ujmując, udział w rynku spadł do 2,3 % w 2012 r., a następnie wzrósł do 3 % w 2013 r. i do 3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (63) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu z ChRL:

Tabela 3

Ceny przywozu

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
ChRL	Średnia cena (EUR/t)	801	828	747	692
	Indeks	100	103	93	86

Źródło: Eurostat.

- (64) Między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena przywozu produktu objętego dochodzeniem przeglądowym pochodzącego z ChRL spadła o 14 % (z 801 EUR/tonę w 2011 r. do 692 EUR/tonę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Bardziej szczegółowo – chińska cena przywozu wzrosła o 3 % w 2012 r., a następnie spadła o ponad 16 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Średnie ceny przywozu współpracującego producenta eksportującego były na tym samym poziomie co średnie ceny przywozu wskazane w bazie Eurostatu oraz podążały za tym samym trendem w okresie badanym.

3.3. Podcięcie cenowe

- (65) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie średnich ważonych cen sprzedaży naliczanych przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex-works*, oraz średnich cen przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, naliczanych pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) według zweryfikowanych danych chińskiego współpracującego producenta eksportującego.
- (66) W celu obliczenia podcięcia cenowego wykorzystano informacje od wszystkich objętych próbą producentów unijnych za okres objęty dochodzeniem przeglądowym. Porównanie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średni ważony margines podcięcia cenowego, wyrażony jako odsetek cen sprzedaży przemysłu unijnego, wyniósł 28,4 %. Po odjęciu cła antidumpingowego wynoszącego 17,7 % stosowanego względem współpracującego producenta eksportującego margines podcięcia wyniósłby 39,2 %.

4. Przywóz z państw trzecich

- (67) Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 4

Przywóz z innych państw trzecich

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Ukraina	Wielkość (w tonach)	44 615	39 168	57 915	59 656
	Indeks	100	88	130	134

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeładowym
	Udział w rynku (%)	1,9	1,9	3,1	3,1
	Średnia cena (EUR/t)	900	898	838	776
	<i>Indeks</i>	100	100	93	86
Japonia	Wielkość (w tonach)	51 852	47 163	23 721	21 426
	<i>Indeks</i>	100	91	46	41
	Udział w rynku (%)	2,2	2,3	1,3	1,1
	Średnia cena (EUR/t)	2 303	2 526	2 244	2 330
	<i>Indeks</i>	100	110	97	101
Białoruś	Wielkość (w tonach)	33 614	35 761	28 380	29 600
	<i>Indeks</i>	100	106	84	88
	Udział w rynku (%)	1,4	1,7	1,5	1,6
	Średnia cena (EUR/t)	849	856	803	783
	<i>Indeks</i>	100	101	95	92
Rosja	Wielkość (w tonach)	19 018	13 375	7 154	7 977
	<i>Indeks</i>	100	70	38	42
	Udział w rynku (%)	0,8	0,6	0,4	0,4
	Średnia cena (EUR/t)	1 065	1 068	1 021	901
	<i>Indeks</i>	100	100	96	85
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	43 230	54 977	43 713	56 509
	<i>Indeks</i>	100	127	101	131
	Udział w rynku (%)	2,6	3,3	2,8	3,4
	Średnia cena (EUR/t)	1 249	1 659	1 195	1 327
	<i>Indeks</i>	100	133	96	106

Źródło: Eurostat.

- (68) W okresie badanym wielkość przywozu z Ukrainy wzrosła o 34 % i osiągnęła 59 656 ton w okresie objętym dochodzeniem przeładowym, a wielkość przywozu z Japonii, Rosji i Białorusi spadła o odpowiednio 59 %, 58 % i 12 % oraz wyniosła w tym samym okresie 21 426 ton, 7 977 ton i 29 600 ton. Wielkość przywozu z innych państw trzecich wzrosła o 31 %, z 43 230 ton do 56 509 ton. Pod względem udziału w rynku Ukraina i pozostałe państwa trzecie miały około 3 % udziału w rynku unijnym, a Japonia i Białoruś odpowiednio około 1 % i 2 %. Udział Rosji w rynku był marginalny w okresie objętym dochodzeniem przeładowym i wynosił 0,4 %.

- (69) Ceny przywozu z Ukrainy, Białorusi i Rosji wykazały tendencję spadkową w całym okresie badanym, a ceny przywozu z Japonii i pozostałych państw trzecich wzrosły. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym cena przywozu SPT wynosiła około 780 EUR/tonę w przypadku Białorusi i Ukrainy, a w odniesieniu do Japonii i pozostałych państw trzecich była na poziomie odpowiednio około 2 330 EUR/tonę i 1 327 EUR/tonę. Cena przywozu z Rosji wynosiła około 900 EUR/tonę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W chwili obecnej obowiązują środki antydumpingowe wobec przywozu SPT z Ukrainy i Rosji.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (70) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na przemysł unijny w okresie badanym.
- (71) Na potrzeby analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedłożonych przez wnioskodawcę, które obejmowały dane dotyczące szesnastu producentów unijnych oraz szacunki dotyczące pozostałych podmiotów, jak wskazano w motywie 57. Dane te dotyczą wszystkich znanych producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych odnoszących się do producentów unijnych objętych próbą.
- (72) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (73) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (74) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji	3 746 432	3 585 043	3 292 752	3 361 226
Indeks (2011 = 100)	100	96	88	90
Moce produkcyjne	5 118 662	5 085 063	5 039 564	5 046 214
Indeks (2011 = 100)	100	99	98	99
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	73 %	71 %	65 %	67 %

Źródło: Dane przedłożone przez wnioskodawcę.

- (75) Produkcja przemysłu unijnego zmniejszyła się o 10 % w okresie badanym, z poziomu 3 746 432 ton w 2011 r. do poziomu 3 361 226 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Konkretnie rzecz ujmując, produkcja ta początkowo spadła o 12 % w 2013 r., a następnie wzrosła nieznacznie o 2 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (76) Moce produkcyjne utrzymywały się na stałym poziomie w okresie badanym i wynosiły około 5 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (77) Wskutek zmniejszenia wielkości produkcji i niezmiennych mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych rozwijało się zgodnie z wielkością produkcji, mianowicie najpierw zmniejszyło się do 65 % do 2013 r., a następnie nieznacznie wzrosło do 67 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W ogólnym ujęciu wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 73 % w 2011 r. do 67 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- b) Wielkość sprzedaży i udział w rynku
- (78) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Łączna wielkość sprzedaży w Unii	2 082 810	1 820 539	1 624 931	1 661 265
Indeks (2011 = 100)	100	87	78	80
Udział przemysłu unijnego w rynku	89 %	89 %	88 %	87 %

Źródło: Dane przedłożone przez wnioskodawcę.

- (79) Łączna wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wskazana w tabeli 6 obejmuje sprzedaż klientom powiązanym i niepowiązanym, która odbywała się na warunkach rynkowych.
- (80) Łączna sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o 20 % w okresie badanym. Sprzedaż przemysłu unijnego stopniowo zmniejszyła się o 22 % do 2013 r., a następnie nieznacznie poprawiła się i osiągnęła ponad 1,6 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Spadek sprzedaży przemysłu unijnego wynika głównie ze spadku popytu unijnego na SPT (zob. motyw 60). W konsekwencji przemysł unijny stracił 2 punkty procentowe udziału w rynku podczas okresu badanego i posiadał 87 % udziałów w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- c) Wzrost
- (81) Konsumpcja unijna obniżyła się o 19 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 20 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 2 punkty procentowe.
- d) Zatrudnienie i wydajność
- (82) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Liczba pracowników	21 131	20 850	20 455	20 768
Indeks (2011 = 100)	100	99	97	98

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wydajność (jednostka/pracownik)	177	172	161	162
Indeks (2011 = 100)	100	97	91	91

Źródło: Dane przedłożone przez wnioskodawcę.

- (83) Zatrudnienie w przemyśle unijnym zmniejszyło się o 2 % w okresie badanym i wynosiło 20 768 pracowników w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (84) Wydajność spadła o 9 % w okresie badanym ze względu na wolniejszy spadek zatrudnienia w Unii w porównaniu z produkcją unijną. Ponadto w zwykłych warunkach gospodarczych przemysł unijny potrzebuje większej ilości czasu, aby dostosować się do spadku popytu, a zatem istnieje zazwyczaj opóźnienie między spadkiem produkcji a redukcją liczby pracowników.

e) Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (85) Margines dumpingu ustalony dla ChRL znacznie przekraczał poziom *de minimis*, przy czym przez cały okres badany wielkość przywozu z ChRL utrzymywała się na niskim poziomie. W toku dochodzenia ustalono, że przywóz SPT z ChRL napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych oraz że sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się znacząco, jak wskazano w motywach 99–102.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (86) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia cena jednostkowa na rynku unijnym (EUR/t)	1 294	1 258	1 187	1 170
Indeks (2011 = 100)	100	97	92	90
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	1 257	1 186	1 167	1 128
Indeks (2011 = 100)	100	94	93	90

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (87) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży naliczane przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadły o 10 % w okresie badanym do 1 170 EUR/tonę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Spadek cen może być postrzegany jako konsekwencja wysiłków poczynionych przez przemysł unijny w celu obniżenia kosztów oraz presji ze strony taniego chińskiego przywozu.
- (88) Średni koszt produkcji przemysłu unijnego zmniejszył się o 10 % w okresie badanym (z 1 257 EUR/tonę w 2011 r. do 1 128 EUR/tonę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Cięcia kosztów produkcji można wyjaśnić przede wszystkim wprowadzeniem skuteczniejszego procesu produkcji i sprzętu.

b) Koszty pracy

- (89) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średni koszt pracy na pracownika

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średni koszt pracy na pracownika (w EUR)	41 710	41 465	41 662	41 191
Indeks (2011 = 100)	100	99	100	99

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (90) Średni koszt pracy na pracownika pozostał prawie niezmienny w okresie badanym, kiedy odnotowano jedynie niewielki 1 % spadek. W ujęciu szczegółowym – średnie koszty pracy spadły o 1 % w 2012 r., a potem wzrosły o 0,5 % i znowu spadły o 1 %.

c) Zapasy

- (91) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	145 083	129 772	166 387	153 971
Indeks (2011 = 100)	100	89	115	106
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	3,9	3,6	5,1	4,6

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (92) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 6 %. W latach 2011–2012 stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się w związku ze zmniejszeniem wielkości produkcji oraz wzrostem wielkości sprzedaży eksportowej. Od 2012 r. do 2013 r. zapasy wzrosły z uwagi na spadek ogólnej sprzedaży przemysłu unijnego. Od 2013 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego znowu spadł, przede wszystkim z powodu wzrostu sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym i poza nim.
- (93) W toku dochodzenia wykazano, że w tym przemyśle produkcja jest realizowana głównie na podstawie krótkoterminowych zamówień klientów i dlatego zapasy stanowią stosunkowo niski odsetek produkcji. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji podążał za tym samym trendem co stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, tj. nieznacznie wzrósł z 3,9 % w 2011 r. do 4,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, głównie z powodu spadku łącznej sprzedaży unijnej. Konkretnie rzecz ujmując, stan ten obniżył się o 0,3 punktu procentowego między 2011 r. a 2012 r., a następnie wzrósł o 1,5 punktu procentowego w 2013 r. z powodów podanych w motywie 92.

- d) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału
- (94) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność przemysłu unijnego (% sprzedaży netto)	2,9	5,7	1,7	3,6
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	59 174 934	274 503 811	191 142 121	246 791 720
Indeks (2011 = 100)	100	464	323	417
Inwestycje (w EUR)	141 658 302	134 147 382	140 277 636	146 208 274
Indeks (2011 = 100)	100	95	99	103
Zwrot z inwestycji (%)	3,7	8,2	5,9	7,6

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (95) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Rentowność przemysłu unijnego zmieniała się corocznie w zależności od warunków rynkowych i w ujęciu ogólnym wzrosła z 2,9 % do 3,6 % w okresie badanym głównie z powodu asortymentu sprzedawanych produktów, tj. przemysł unijny sprzedawał więcej produktów o stosunkowo wyższej marży zysku. W szczególności rentowność przemysłu unijnego wzrosła do 5,7 % w 2012 r., a potem spadła do 1,7 % w 2013 r. i znowu wzrosła do 3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (96) Przepływy środków pieniężnych netto odzwierciedlają zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto wzrosły ponad czterokrotnie w okresie badanym. Znaczący wzrost przepływów wynika głównie ze zmian w kapitale obrotowym.
- (97) Inwestycje wzrosły w okresie badanym tylko o 3 %. Reprezentowały one głównie inwestycje konieczne dla zastąpienia sprzętu produkcyjnego.
- (98) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji dotyczący produkcji i sprzedaży produktu podobnego wzrósł z 3,7 % do 7,6 % w okresie badanym. Podobnie jak w przypadku zysku, trend dotyczący rentowności przemysłu unijnego nie był stabilny, ponieważ początkowo rentowność wzrosła do 8,2 % w 2012 r., a potem spadła do 5,9 % w 2013 r. i znowu wzrosła do 7,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (99) W okresie badanym poprawiło się wiele wskaźników, w szczególności wskaźników finansowych. Rentowność wzrosła nieznacznie z 2,9 % do 3,6 %, co w niewielkim stopniu przekracza wartość zysku docelowego wynoszącą 3 %, którą ustalono w dochodzeniu pierwotnym. Zwrot z inwestycji zwiększył się z 3,7 % do 7,6 %, a przepływy środków pieniężnych wzrosły ponad czterokrotnie. Takie zmiany wskazują, że obowiązujące środki antidumpingowe były skuteczne, ponieważ chroniły przemysł unijny przed potencjalnym szkodliwym wpływem chińskiego przywozu dumpingowego SPT.
- (100) Z drugiej strony, niektóre wskaźniki szkody, zwłaszcza wskaźniki makroekonomiczne, wciąż kształtowały się niekorzystnie w okresie badanym. Wielkość produkcji spadła o 10 %, wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadła o 20 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło do 67 %, udział w rynku unijnym zmniejszył się o 2 punkty procentowe, a zatrudnienie spadło o 2 %. W kontekście malejącego popytu na

SPT przemysł unijny produkował i sprzedawał mniej na rynku unijnym, co doprowadziło do stosunkowo niskiego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych, a to z kolei miało negatywny wpływ na koszty stałe przemysłu unijnego. Należy zauważyć, że wykorzystanie mocy produkcyjnych znacznie spadło od czasu dochodzenia pierwotnego, tj. z 90 % podczas dochodzenia pierwotnego do 67 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (101) W związku z powyższym ocena sytuacji przemysłu unijnego nie jest jednoznaczna. Niektóre z głównych wskaźników szkody, takie jak sprzedaż, wielkość produkcji i udział w rynku, wykazały negatywne tendencje rozwoju w okresie badanym. Jednocześnie inne czynniki, takie jak rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych, rozwijały się pozytywnie w okresie badanym. W toku dochodzenia ustalono jednak, że pomimo pozytywnych tendencji rozwoju niektórych czynników szkody, w ujęciu ogólnym sytuacja przemysłu unijnego nie pozwala na sprostanie napływowi przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Co więcej, sytuacja przemysłu unijnego znacząco pogorszyła się w porównaniu z sytuacją odnotowaną w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym. Dlatego też nawet jeżeli przemysł unijny był rentowny w okresie badanym, poziom zysku był znacznie niższy od poziomu odnotowanego podczas dochodzenia pierwotnego (3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wobec 15,4 % w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym), a także ulegał znacznym zmianom w ujęciu rocznym zgodnie z warunkami rynkowymi dotyczącymi SPT (np. spadek z 5,7 % w 2012 r. do 1,7 % w 2013 r., a następnie wzrost do 3,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym).
- (102) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i nie był narażony na zagrożenie wystąpieniem szkody w rozumieniu art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, głównie dlatego, że obowiązujące środki antidumpingowe chroniły go przed szkodliwym wpływem chińskiego przywozu po cenach dumpingowych. Niemniej jednak sytuacja przemysłu unijnego znacząco pogorszyła się w porównaniu ze stanem odnotowanym podczas dochodzenia pierwotnego i charakteryzuje się niestabilnym poziomem zysku oraz niskim wykorzystaniem mocy produkcyjnych.

6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (103) Jak stwierdzono w motywach 99–102, przemysł unijny nie doznał istotnej szkody podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, ale jego sytuacja znacząco pogorszyła się w porównaniu ze stanem odnotowanym w toku dochodzenia pierwotnego. Jak wskazano w motywie 41, chiński przywóz był dokonywany po cenach dumpingowych podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym oraz, jak wskazano w motywie 53, istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.
- (104) W toku dochodzenia pierwotnego stwierdzono występowanie zagrożenia wyrządzeniem szkody zgodnie z art. 3 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W obecnym dochodzeniu ustalono, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody w przypadku wygaśnięcia środków. Ustalenie to opiera się na ocenie następujących czynników: a) prawdopodobnego rozwoju wielkości przywozu po cenach dumpingowych; b) dostępności wolnych mocy produkcyjnych eksporterów; c) poziomu cen chińskiego przywozu i ewentualnego popytu na dalszy przywóz; oraz d) stanu zapasów.

a) Prawdopodobny rozwój wielkości przywozu po cenach dumpingowych

- (105) Jak wskazano w motywie 50, chiński przywóz SPT do Unii wyniósł 542 840 ton podczas dochodzenia pierwotnego i spadł do 68 000 ton (tj. ośmiokrotnie) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Prawdopodobne jest, że z uwagi na swoją niską cenę chiński przywóz SPT będzie mógł osiągnąć poziom odnotowany podczas dochodzenia pierwotnego (542 840 ton) w przypadku wygaśnięcia środków. W kontekście malejącego popytu w Unii na SPT (spadek z 3,2 mln ton podczas dochodzenia pierwotnego do 1,9 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym) ten prawdopodobny wzrost chińskiego przywozu SPT po cenach dumpingowych może przełożyć się na wzrost chińskiego udziału w rynku z obecnych 3,6 % do około 30 %. W toku dochodzenia wykazano, że w przypadku wygaśnięcia środków klienci w Unii stosunkowo łatwo zamieniliby swoje krótkoterminowe zamówienia u producentów unijnych na zamówienia u chińskich producentów eksportujących. Miałoby to negatywny wpływ na producentów unijnych, ponieważ mniej zamówień oznacza niższy poziom produkcji, a także nieskuteczne pod względem ekonomicznym wykorzystanie mocy produkcyjnych. Mając na uwadze powyższe powody oraz uwzględniając, że chińskie moce produkcyjne SPT znacząco wzrosły (o około 60 %) od dochodzenia pierwotnego, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków chiński przywóz SPT po cenach dumpingowych w krótkim czasie napłynie na rynek unijny i zyska udziały w rynku na niekorzyść przemysłu unijnego.

b) Dostępność wolnych mocy produkcyjnych eksporterów

- (106) Jak ustalono w motywie 46, łączne moce produkcyjne SPT w ChRL oszacowano na około 2 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wielkość ta przekraczała łączną konsumpcję SPT w Unii w tym samym okresie. Dlatego ChRL byłaby w stanie dokonywać wywozu znaczących dodatkowych ilości na rynek unijny. Ponadto Kanada, USA, Kolumbia, Meksyk i Brazylia stosują środki antydumpingowe i ochronne wobec chińskiego przywozu SPT, a Rosja, Białoruś i Kazachstan wprowadziły tymczasowe środki względem chińskiego przywozu po cenach nieuczciwych. Państwa te były znaczącymi rynkami eksportowymi dla chińskich producentów eksportujących przed wprowadzeniem środków⁽¹⁾. Ponadto zebrane dowody wskazują, że znaczące chińskie nadwyżki mocy produkcyjnych i niedawne pogorszenie koniunktury gospodarczej w Chinach wywierają silną presję na chińskich producentów SPT, skłaniając ich do wysokiego wykorzystania mocy produkcyjnych. Mając na uwadze te czynniki, w toku dochodzenia ustalono, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż w przypadku zniesienia środków chińscy producenci eksportujący skierują swoją produkcję na rynek unijny, który jest rynkiem atrakcyjnym, jak ustalono w motywach 47–52.

c) Ewentualna zmiana chińskich cen

- (107) Jak wykazano w motywach 64–66, obecne chińskie ceny są znacząco niższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego i wykazują średni margines podcięcia wynoszący 28,4 % podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Jak ustalono w motywie 52, chiński przywóz SPT najprawdopodobniej będzie nadal napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych w przypadku zniesienia środków. Ponadto, jak wspomniano w motywie 66, bez ceł antydumpingowych chiński przywóz podcinałby ceny sprzedaży przemysłu unijnego o 39,2 %. W przypadku zniesienia środków najprawdopodobniej pojawi się znacząca presja cenowa na rynku unijnym, którą zaostrzy ewentualny napływ przywozu SPT z Chin w krótkim czasie. W toku dochodzenia wykazano, że producenci unijni nie mogą obniżyć swoich cen, aby konkurować z chińskim przywozem po cenach dumpingowych. Ceny te są zazwyczaj uzgadniane z klientami na podstawie rodzaju produktu i zamawianej ilości. Jak wyjaśniono w motywach 92 i 93, produkcja producentów unijnych odbywa się głównie w oparciu o krótkoterminowe zamówienia. Ułatwia to klientom przejście na tańszy chiński przywóz SPT. W konsekwencji prawdopodobne skutki byłyby dwojakie: a) z jednej strony, znacząca różnica cen mogłaby doprowadzić do przesunięcia w kierunku taniego przywozu po cenach dumpingowych z ChRL. Nie ma przesłanek, że konsumpcja w Unii wzrośnie w krótkim lub średnim okresie. W związku z powyższym większa ilość chińskiego przywozu prawdopodobnie zyska znaczący udział w rynku unijnym na niekorzyść przemysłu unijnego. To zaś skutkowałoby jeszcze niższym wykorzystaniem mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, co było jednym z kluczowymi elementami prowadzącymi do obecnej niekorzystnej sytuacji przemysłu unijnego; b) z drugiej strony, tani chiński przywóz wywarłby dużą presję cenową na rynku unijnym i zmusiłby przemysł unijny do dalszej obniżki cen sprzedaży do niestabilnego ekonomicznie poziomu, co ostatecznie spowodowałoby straty.
- (108) Dlatego też istnieje duże prawdopodobieństwo, że wobec znaczących wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, istniejących środków antydumpingowych i ochronnych obowiązujących względem chińskiego przywozu produktu objętego przeglądem na ważnych rynkach eksportowych SPT oraz atrakcyjności rynku unijnego, jak opisano w motywach 47–52, w przypadku wygaśnięcia środków do Unii w krótkim terminie napłynęłyby znacznie większe ilości taniego chińskiego przywozu po cenach dumpingowych.

d) Stan zapasów

- (109) Jak wyjaśniono w motywach 92 i 93, stan zapasów nie ma większego znaczenia dla analizy, ponieważ produkcja producentów unijnych opiera się głównie na krótkoterminowych zamówieniach składanych przez klientów, a zapasy reprezentują niewielki odsetek produkcji producentów unijnych.

7. Wniosek

- (110) W świetle ustaleń wynikających z dochodzenia, zwłaszcza dotyczących znaczących wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, atrakcyjności rynku unijnego, sytuacji na innych głównych rynkach eksportowych, prawdopodobnego wzrostu ilości chińskiego przywozu po cenach dumpingowych w krótkim okresie oraz oczekiwanego poziomu

⁽¹⁾ Środki antydumpingowe obowiązujące względem przywozu SPT z Chin do wymienionych państw wahają się od 32,7 % do 429,95 %.

cen tego przywozu, a także mając na uwadze ogólne pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego od czasu wprowadzenia środków pierwotnych i zmniejszenie się rynku unijnego dla SPT, stwierdza się, że zniesienie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody.

- (111) W związku z powyższym wyciąga się wniosek, że zniesienie obowiązujących środków najprawdopodobniej doprowadzi do kontynuacji dumpingu oraz ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody.

E. INTERES UNII

- (112) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antidumpingowych wobec ChRL nie zaszkodziłoby interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (113) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (114) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy istnieją niepodważalne powody mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie w mocy obecnych środków nie leży w interesie Unii pomimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody.

1. Interes przemysłu unijnego

- (115) W wyniku dochodzenia ustalono, że sytuacja przemysłu unijnego nie była korzystna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jak wyjaśniono w motywie 60, spadek popytu w Unii połączony z niestabilną marżą zysku i niskim wykorzystaniem mocy produkcyjnych przemysłu unijnego wskazują, że przemysł unijny nie byłby w stanie sprostać chińskiemu przywozowi po cenach nieuczciwych. W wyniku dochodzenia ustalono również, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia zagrożenia wyrządzeniem szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków obowiązujących wobec przywozu z Chin. W szczególności należy spodziewać się, że przemysł unijny poniesie istotną szkodę i prawdopodobnie upadnie, jeżeli chiński przywóz SPT znowu napłynie na rynek unijny po cenach dumpingowych. Wynika to z tego, że spadek sprzedaży spowoduje wzrost kosztów stałych.
- (116) W przypadku utrzymania środków oczekuje się, że przemysł unijny będzie w pełni w stanie skorzystać z oddziaływania środków, tj. będzie mógł utrzymać udziały w rynku unijnym oraz poprawić wykorzystanie mocy produkcyjnych. W rezultacie będzie również w stanie osiągnąć odpowiedni poziom zysków.
- (117) Stwierdzono zatem, że utrzymanie obowiązujących środków wobec ChRL leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (118) Spośród czterech importerów, którzy zgłosili się po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu, tylko jeden przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w przesłanym kwestionariuszu.
- (119) Analiza zweryfikowanych danych wykazała, że SPT stanowi od około 5 % do 10 % ich łącznej sprzedaży. Współpracujący importer osiągał zyski w okresie objętym przeglądem. Rentowność współpracującego importera w sektorze powiązany z SPT wynosiła między 1 % i 7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na tej podstawie można stwierdzić, że w przypadku utrzymania środków prawdopodobne jest, że nie będą one miały dużego wpływu na działalność współpracującego importera. Ponadto mając na uwadze brak współpracy ze strony innych importerów, nie ma przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków miałyby nieproporcjonalny wpływ na sytuację reszty importerów.

3. Interes użytkowników

(120) W dochodzeniu współpracowało trzech użytkowników. Dwóch spośród trzech współpracujących użytkowników nabywało SPT od producentów unijnych, a trzeci kupował chińskie SPT od przedsiębiorstwa handlowego. Żaden z tych trzech użytkowników nie przedstawił argumentów przeciwko utrzymaniu obowiązujących środków. Na podstawie informacji przedłożonych zgodnie z wnioskami wynikającymi z dochodzenia pierwotnego oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywrze znaczącego wpływu na użytkowników. Przeciwnie, utrzymanie środków powinno zapewnić konkurencję na rynku UE, dając możliwość wyboru między różnymi dostawcami, włączając dostawców europejskich i z innych państw trzecich.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

(121) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu z ChRL.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(122) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe stosowane względem przywozu niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu pochodzących z ChRL, wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 926/2009, powinny zostać utrzymane.

(123) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, o okrągłym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm, gdzie wartość ekwiwalentu węgla (Carbon Equivalent Value – CEV) nie przekracza 0,86 zgodnie ze wzorem oraz analizą chemiczną Międzynarodowego Instytutu Spawalnictwa (International Institute of Welding) ⁽¹²⁾, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i objętych obecnie kodami CN ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 23 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 20, ex 7304 31 80, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 81, ex 7304 51 89, ex 7304 59 10, ex 7304 59 92 i ex 7304 59 93 ⁽¹³⁾ (kody TARIC 7304 19 10 20, 7304 19 30 20, 7304 23 00 20, 7304 29 10 20, 7304 29 30 20, 7304 31 20 20, 7304 31 80 30, 7304 39 10 10, 7304 39 52 20, 7304 39 58 30, 7304 39 92 30, 7304 39 93 20, 7304 51 81 20, 7304 51 89 30, 7304 59 10 10, 7304 59 92 30 i 7304 59 93 20).

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (%)	Dodatkowy kod TARIC
Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd, Qingzhou City, ChRL	17,7	A949
Inne przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	27,2	A950
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	39,2	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

⁽¹²⁾ CEV określa się zgodnie ze sprawozdaniem technicznym z 1967 r., dok. IIW IX-555-67, opublikowanym przez Międzynarodowy Instytut Spawalnictwa.

⁽¹³⁾ Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 312 z 31.10.2014, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz współpracujących producentów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w ramach dodatkowego kodu TARIC A950

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto
Hebei Hongling Seamless Steel Pipes Manufacturing Co., Ltd.	Handan
Hengyang Valin MPM Co., Ltd	Hengyang
Hengyang Valin Steel Tube Co., Ltd	Hengyang
Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd	Huangshi
Jiangsu Huacheng Industry Group Co., Ltd	Zhangjiagang
Jiangyin City Seamless Steel Tube Factory	Jiangyin
Jiangyin Metal Tube Making Factory	Jiangyin
Pangang Group Chengdu Iron & Steel Co., Ltd	Chengdu
Shenyang Xinda Co., Ltd	Shenyang
Suzhou Seamless Steel Tube Works	Suzhou
Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO)	Tianjin
Wuxi Dexin Steel Tube Co., Ltd	Wuxi
Wuxi Dongwu Pipe Industry Co., Ltd	Wuxi
Wuxi Seamless Oil Pipe Co., Ltd	Wuxi
Zhangjiagang City Yiyang Pipe Producing Co., Ltd	Zhangjiagang
Zhangjiagang Yichen Steel Tube Co., Ltd	Zhangjiagang

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2273**z dnia 7 grudnia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	84,5
	TR	83,5
	ZZ	84,0
0707 00 05	MA	95,7
	TR	155,0
	ZZ	125,4
0709 93 10	MA	67,5
	TR	150,7
	ZZ	109,1
0805 10 20	MA	83,9
	TR	59,6
	UY	52,1
	ZA	79,5
	ZZ	68,8
0805 20 10	MA	72,8
	ZZ	72,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	89,1
	ZA	96,8
	ZZ	93,0
0805 50 10	TR	113,3
	ZZ	113,3
0808 10 80	AU	155,4
	CL	87,9
	NZ	213,1
	US	120,1
	ZA	149,3
	ZZ	145,2
0808 30 90	CN	80,5
	TR	143,4
	ZZ	112,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2274

z dnia 7 grudnia 2015 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 marca 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/133/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Michela Dominique'a REVEYRANDA – DE MENTHONA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Sahelu. Mandat SPUE wygasł w dniu 31 października 2015 r.
- (2) Należy mianować nowego SPUE w regionie Sahelu na okres od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r.
- (3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

1. Ángel LOSADA FERNÁNDEZ zostaje niniejszym mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej w regionie Sahelu do dnia 28 lutego 2017 r. Rada może zdecydować o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Do celów mandatu SPUE region Sahelu jest zdefiniowany jako obszar, na który główny nacisk położono w strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu (zwaną dalej „Strategią”) i jej regionalnym planie działania (zwanym dalej „regionalnym planem działania”), to jest obszar Burkina Faso, Czadu, Mali, Mauretanii i Nigru. W przypadku kwestii mających skutki dla szerzej rozumianego regionu SPUE współdziała – w stosownych przypadkach – z innymi państwami w basenie jeziora Czad oraz podmiotami regionalnymi lub międzynarodowymi spoza regionu Sahelu, a także Afryki Zachodniej i regionu Zatoki Gwinejskiej.

Artykuł 2

Cele polityki

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w odniesieniu do regionu Sahelu i ma służyć aktywnemu wspieraniu regionalnych i międzynarodowych wysiłków na rzecz osiągnięcia trwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w regionie. Celem SPUE jest ponadto poprawa jakości, intensywności i wpływu wszechstronnego zaangażowania Unii w regionie Sahelu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/133/WPZiB z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 75 z 19.3.2013, s. 29).

2. SPUE przyczynia się do rozwijania i wdrażania wszelkich starań Unii w regionie, w szczególności w dziedzinie polityki, bezpieczeństwa i rozwoju, w tym również Strategii i regionalnego planu działania, oraz do koordynowania wszystkich odpowiednich instrumentów działań Unii.
3. W koordynacji z delegaturą UE priorytet nadaje się Mali i jego długotrwałej stabilizacji oraz regionalnym wymiarom konfliktu.
4. Celami polityki Unii powinno być propagowanie, poprzez skoordynowane i efektywne wykorzystywanie wszystkich dostępnych jej instrumentów, powrotu Mali i jego ludności na drogę pokoju, pojednania, bezpieczeństwa i rozwoju.
5. Należyta uwagę należy poświęcić innym państwom w regionie, takim jak Mauretania, Burkina Faso i Niger i Czad, w tym w związku ze zbliżającymi się wyborami w Burkinie Faso, Nigrze i w Czadzie.

Artykuł 3

Mandat

1. Dla osiągnięcia celów polityki Unii w odniesieniu do regionu Sahelu, mandat SPUE obejmuje:
 - a) aktywne przyczynianie się do wdrażania Strategii oraz jej regionalnego planu działania oraz koordynacji i dalszego rozwijania kompleksowego podejścia Unii do kryzysu w regionie, w celu zwiększenia ogólnej spójności i skuteczności działań Unii w regionie Sahelu;
 - b) współpracę ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami w regionie, rządami, organizacjami regionalnymi, w szczególności G5 Sahel, organizacjami międzynarodowymi, społeczeństwem obywatelskim i diasporą, w tym z państwami Magrebu oraz basenu Jeziora Czad z myślą o realizacji celów Unii i przyczyniania się do lepszego rozumienia roli Unii w regionie Sahelu;
 - c) reprezentowanie oraz promowanie interesów Unii na odpowiednich forach regionalnych i międzynarodowych, w tym udział w Comité de Suivi porozumienia pokojowego w Mali, oraz zapewnianie widoczności pomocy Unii w zarządzaniu kryzysowym i zapobieganiu konfliktom, w tym EUTM Mali, EUCAP SAHEL Mali i EUCAP SAHEL Niger;
 - d) utrzymywanie ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ), w szczególności ze Specjalnym Przedstawicielem Sekretarza Generalnego ONZ ds. Afryki Zachodniej i Specjalnym Przedstawicielem Sekretarza Generalnego ONZ ds. Mali oraz Specjalnym Wysłannikiem Sekretarza Generalnego ONZ ds. Sahelu, Unią Afrykańską (UA), w szczególności Wysokim Przedstawicielem UA ds. Mali i Sahelu, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), G5 Sahel, Komisją Basenu Jeziora Czad oraz innymi istotnymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, w tym ze specjalnymi wysłannikami ds. regionu Sahelu, a także odpowiednimi podmiotami w obszarze Maghrebu;
 - e) dokładne śledzenie regionalnego i ponadgranicznego wymiaru wyzwań w rejonie Sahelu, w tym terroryzmu, przestępczości zorganizowanej, przemytu broni, handlu ludźmi, przemytu ludzi, handlu narkotykami, przepływów migracyjnych i uchodźców oraz związanych z nimi przepływów finansowych, a także – w ścisłej współpracy z Koordynatorem UE ds. Zwalczania Terroryzmu – przyczynianie się do dalszej realizacji strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem;
 - f) dokładne śledzenie konsekwencji humanitarnych, politycznych, w zakresie bezpieczeństwa oraz rozwoju, jakie wywierają przepływy uchodźców i przepływy migracyjne na wielką skalę oraz powiązane nielegalne przepływy finansowe w całym regionie; na żądanie udział w dialogach na temat migracji z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz ogólny wkład w unijną politykę w zakresie migracji i uchodźców w odniesieniu do regionu, zgodnie z priorytetami politycznymi Unii, w celu zwiększenia współpracy, w tym w zakresie powrotów i readmisji; praca z państwami regionu Sahelu w zakresie działań następczych uzgodnionych na szczycie w Valletcie w listopadzie 2015 r.;
 - g) utrzymywanie regularnych kontaktów politycznych wysokiego szczebla z państwami w regionie dotkniętymi terroryzmem i przestępczością międzynarodową w celu zapewnienia spójnego i wszechstronnego podejścia i odgrywania przez Unię kluczowej roli w międzynarodowych wysiłkach na rzecz zwalczania terroryzmu i międzynarodowej przestępczości. Obejmuje to aktywne wspieranie przez Unię regionalnego budowania zdolności w zakresie bezpieczeństwa i zapewnianie odpowiednich działań służących zwalczaniu źródeł terroryzmu i przestępczości międzynarodowej w regionie Sahelu;
 - h) dokładne śledzenie konsekwencji politycznych, w zakresie bezpieczeństwa i humanitarnych wynikających z kryzysu humanitarnego w regionie;
 - i) w odniesieniu do Mali – przyczynianie się do stabilizacji tego państwa, w szczególności całkowitego przywrócenia normalnych warunków konstytucyjnych i rządów na całym terytorium i rzeczywistego pluralistycznego dialogu ogólnonarodowego w ramach porozumienia pokojowego w Mali. Obejmuje to też propagowanie tworzenia instytucji, reformy sektora bezpieczeństwa i długoterminowego procesu pokojowego, pojednania oraz zwalczania korupcji i bezkarności w Mali;

- j) przyczynianie się do realizacji w regionie, we współpracy ze SPUE ds. Praw Człowieka, polityk Unii w dziedzinie praw człowieka – w tym wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet – oraz unijnej polityki na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz promowanie włączenia i kwestii równości płci w procesie budowy instytucji państwa, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) oraz późniejszymi rezolucjami dotyczącymi kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym rezolucją nr 2242 (2015). Wkład ten będzie obejmował monitorowanie rozwoju sytuacji i przygotowywanie dotyczących jej sprawozdań, a także formułowanie stosownych zaleceń; oraz utrzymywanie regularnych kontaktów z właściwymi organami w Mali i regionie, biurem prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz obrońcami praw człowieka i obserwatorami w regionie;
- k) monitorowanie przestrzegania właściwych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) – i składanie stosownych sprawozdań – w szczególności w odniesieniu do rezolucji RB ONZ nr 2056 (2012), 2071 (2012), 2085 (2012), 2100 (2013) oraz 2227 (2015).
2. W celu sprawowania swojego mandatu SPUE między innymi:
- a) doradza i składa sprawozdania w zakresie formułowania stanowiska Unii na forach regionalnych i międzynarodowych – w zależności od potrzeby, aby aktywnie propagować i wzmacniać wszechstronne podejście UE do kryzysu w regionie Sahelu;
- b) utrzymuje ogólny ogłęd wszystkich działań Unii i współpracuje ściśle z odpowiednimi delegaturami Unii.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu działając pod zwierzchnictwem WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej odpowiednimi departamentami, w szczególności koordynatorem w regionie Sahelu.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r. wynosi 1 770 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych i dotyczących bezpieczeństwa związanych z mandatem. SPUE informuje niezwłocznie Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego personelu oddelegowanego do obsługi SPUE jest pokrywane przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego mają obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.
4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co właściwe departamenty ESDZ lub delegatury Unii, aby zapewnić spójność i zgodność ich działań.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz członków jego personelu ustala się odpowiednio z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE przyjmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący specyficzne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest odpowiedzialny, i w jego obrębie, jak również zarządzanie związane ze naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i ewakuacyjny;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest on odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar, za który jest on odpowiedzialny, lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru geograficznego przez ESDZ;
- d) zapewnia wdrożenie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydanych po dokonaniu regularnych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania o postępach oraz sprawozdania z wykonania mandatu – przedstawia Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

1. SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w przekazywaniu informacji Parlamentowi Europejskiemu.
2. SPUE składa sprawozdania dotyczące najlepszego sposobu realizacji inicjatyw Unii, takich jak jej wkład w reformy, z uwzględnieniem politycznych aspektów odnośnych projektów rozwojowych Unii, w koordynacji z delegaturami Unii w regionie.

Artykuł 12

Koordinacja z innymi podmiotami unijnymi

1. SPUE w ramach Strategii przyczynia się do jedności, spójności i efektywności unijnych działań politycznych i dyplomatycznych oraz pomaga zapewnić spójne wykorzystanie wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii.
2. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami delegatur Unii i Komisji, ESDZ oraz innych służb UE jak również z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje działającym w regionie misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
3. SPUE utrzymuje ścisłą współpracę w terenie z szefami delegatur Unii i z szefami misji państw członkowskich. SPUE, w ścisłej współpracy z właściwymi delegaturami Unii, zapewnia szefom misji EUCAP Sahel Niger i EUCAP Sahel Mali oraz dowódcy misji EUTM Mali wytyczne w zakresie sytuacji politycznej na miejscu. W razie potrzeby SPUE, dowódca misji EUTM Mali i cywilny dowódca operacji EUCAP Sahel Niger i EUCAP Sahel Mali zasięgają nawzajem swojej opinii.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Przed końcem czerwca 2016 r. SPUE przedstawi WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a przed końcem listopada 2016 r. – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 listopada 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady

C. CAHEN

Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2275**z dnia 7 grudnia 2015 r.****zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 oraz art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 lipca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/389/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR).
- (2) W dniu 22 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/485/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą EUCAP NESTOR do dnia 12 grudnia 2016 r.
- (3) W dniu 6 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1793 ⁽³⁾ przedłużającą okres objęty finansową kwotą odniesienia do dnia 15 grudnia 2015 r.
- (4) Należy zmienić decyzję 2012/389/WPZiB, aby zapewnić finansową kwotę odniesienia na okres od dnia 16 grudnia 2015 r. do dnia 12 grudnia 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 13 ust. 1 decyzji 2012/389/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP NESTOR w okresie od dnia 16 lipca 2012 r. do dnia 15 listopada 2013 r. wynosi 22 880 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP NESTOR w okresie od dnia 16 listopada 2013 r. do dnia 15 października 2014 r. wynosi 11 950 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP NESTOR w okresie od dnia 16 października 2014 r. do dnia 15 grudnia 2015 r. wynosi 17 900 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUCAP NESTOR w okresie od dnia 16 grudnia 2015 r. do dnia 12 grudnia 2016 r. wynosi 12 000 000 EUR.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady

C. CAHEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/389/WPZiB z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) (Dz.U. L 187 z 17.7.2012, s. 40).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/485/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 39).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1793 z dnia 6 października 2015 r. zmieniająca decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) (Dz.U. L 260 z 7.10.2015, s. 30).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2276**z dnia 7 grudnia 2015 r.****zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/233/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiającą misję Unii Europejskiej dotyczącą pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya).
- (2) W dniu 21 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/800 ⁽²⁾ zmieniającą i przedłużającą decyzję 2013/233/WPZiB, w szczególności poprzez przedłużenie EUBAM Libya do dnia 21 listopada 2015 r. i ustanowienie finansowej kwoty odniesienia na ten sam okres.
- (3) EUBAM Libya powinna zostać przedłużona na okres kolejnych trzech miesięcy, do dnia 21 lutego 2016 r.
- (4) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2013/233/WPZiB.
- (5) EUBAM Libya będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2013/233/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUBAM Libya w okresie od dnia 22 maja 2013 r. do dnia 21 maja 2014 r. wynosi 30 300 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z EUBAM Libya w okresie od dnia 22 maja 2014 r. do dnia 21 lutego 2016 r. wynosi 26 200 000 EUR.”;

2) art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 21 lutego 2016 r.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/233/WPZiB z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 138 z 24.5.2013, s. 15).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/800 z dnia 21 maja 2015 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 127 z 22.5.2015, s. 22).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 22 listopada 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady

C. CAHEN

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2277**z dnia 2 grudnia 2015 r.****w sprawie zatwierdzenia przez Komisję krajowych planów wdrożenia systemów zatwierdzenia zgodnie z art. 109 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8830)***(Jedynie teksty w językach greckim i chorwackim są autentyczne)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 109 ust. 8,

uwzględniając przedkładanie przez państwa członkowskie krajowych planów wdrożenia systemów zatwierdzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 109 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie ustanawiają krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzenia pozwalający im na określenie priorytetów zatwierdzenia i kontroli krzyżowych oraz dalszych działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności na podstawie zarządzania ryzykiem.
- (2) Krajowe plany Republiki Greckiej (Grecji) i Republiki Chorwacji zostały przedłożone Komisji do zatwierdzenia. Są one zgodne z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz art. 143–145 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽²⁾. Należy zatem je zatwierdzić.
- (3) Niniejsza decyzja stanowi decyzję zatwierdzającą w rozumieniu art. 109 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- (4) Komisja będzie monitorować realizację krajowych planów pod względem ich skuteczności. Jeżeli, na podstawie ustaleń z weryfikacji, inspekcji i audytów przeprowadzonych przez Komisję w ramach tytułu X rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zmiany krajowych planów zatwierdzenia wydadzą się konieczne, państwa członkowskie muszą odpowiednio zmienić swoje plany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Krajowe plany zgodnie z art. 109 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dla Republiki Greckiej (Grecji) i Republiki Chorwacji dotyczące wdrożenia systemu zatwierdzenia zostają zatwierdzone.

2. Jeżeli, na podstawie ustaleń z weryfikacji, inspekcji i audytów przeprowadzonych przez Komisję w ramach tytułu X rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, Komisja uzna, że krajowe plany zatwierdzone zgodnie z ust. 1 nie zapewniają skutecznego wypełnienia przez państwa członkowskie obowiązków określonych w art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, może, po skonsultowaniu się z zainteresowanymi państwami członkowskimi, zażądać zmiany planów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

3. Państwa członkowskie zmieniają swoje plany zatwierdzania zgodnie z żądaniem Komisji zgodnie z ust. 2.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej i Republiki Chorwacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2015 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa*

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2278**z dnia 4 grudnia 2015 r.****zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE w odniesieniu do statusu krajów związkowych Niemiec: Bremy, Hesji i Dolnej Saksonii jako obszarów wolnych od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8462)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą 64/432/EWG ustanowiono zasady dotyczące wewnątrzunijnego handlu bydłem, w tym wymóg, aby bydło objętemu zakresem tej dyrektywy podczas transportu towarzyszyło świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem 1 podanym w załączniku F do tej dyrektywy („wzór 1”). Art. 9 tej dyrektywy stanowi, że państwo członkowskie posiadające obowiązkowy krajowy program zwalczania zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła może przedłożyć ten program Komisji do zatwierdzenia. W art. 9 dyrektywy 64/432/EWG przewidziano także dodatkowe gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzunijnym.
- (2) Ponadto art. 10 dyrektywy 64/432/EWG stanowi, że jeżeli państwo członkowskie uzna, iż jego terytorium lub część jego terytorium są wolne od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła, przedkłada ono Komisji odpowiednią dokumentację towarzyszącą. W artykule tym przewidziano także dodatkowe gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzunijnym.
- (3) Decyzją Komisji 2004/558/WE ⁽²⁾ zatwierdzono programy kontroli i zwalczania wirusa opryszczki bydła typu 1 (BHV1) przedstawione przez państwa członkowskie wymienione w załączniku I do tej decyzji w odniesieniu do regionów wymienionych w tym załączniku, do których zastosowanie mają dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG. Ponadto w załączniku II do decyzji 2004/558/WE wymieniono regiony państw członkowskich uznane za wolne od BHV1, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG. W art. 2 i 3 decyzji 2004/558/WE określono również informacje dotyczące odniesień do tej decyzji, które należy podać we wzorze 1.
- (4) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/798/UE ⁽³⁾ zmieniono dyrektywę 64/432/EWG, w tym wzór 1. W związku z tym należy zmienić odniesienia do wzoru 1 w art. 2 i 3 decyzji 2004/558/WE.
- (5) Kraje związkowe Niemiec: Brema, Hamburg, Hesja, Dolna Saksonia, Nadrenia Północna-Westfalia, Nadrenia-Palatynat, kraj Saary i Szlezwik-Holsztyn są obecnie wymienione w wykazie w załączniku I do decyzji 2004/558/WE.
- (6) Niemcy przedłożyły Komisji dokumentację towarzyszącą dotyczącą uznania krajów związkowych: Brema, Hesja i Dolna Saksonia za wolne od BHV1 oraz dotyczącą zastosowania do tych krajów związkowych dodatkowych gwarancji zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG.
- (7) Jak wynika z oceny dokumentacji towarzyszącej przedłożonej przez Niemcy, kraje związkowe Brema, Hesja i Dolna Saksonia nie powinny już figurować w załączniku I do decyzji 2004/558/WE, lecz powinny być wymienione w załączniku II do tej decyzji, a stosowanie dodatkowych gwarancji zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG powinno zostać rozszerzone na te kraje związkowe. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 21 z 29.7.1964, s. 1977.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/558/WE z dnia 15 lipca 2004 r. wdrażająca dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 249 z 23.7.2004, s. 20).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/798/UE z dnia 13 listopada 2014 r. zmieniająca załącznik F do dyrektywy Rady 64/432/EWG w odniesieniu do formatu wzorów świadectw zdrowia dla wewnątrzunijnego handlu bydłem i trzodą chlewną oraz dodatkowych wymogów zdrowotnych dotyczących włośnia krętego w odniesieniu do wewnątrzunijnego handlu świniami domowymi (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 50).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/558/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/558/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W pkt II.3.3 sekcji C świadectwa zdrowia określonego we wzorze 1 w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG, towarzyszącego bydłu zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w odpowiednich miejscach do wypełnienia w tym punkcie podaje się odpowiednie numery artykułu, ustępu i punktu niniejszej decyzji.”;

- 2) art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W pkt II.3.3 sekcji C świadectwa zdrowia określonego we wzorze 1 w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG, towarzyszącego bydłu zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w odpowiednich miejscach do wypełnienia w tym punkcie podaje się odpowiednie numery artykułu, ustępu i punktu niniejszej decyzji.”;

- 3) załączniki I i II zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG
Belgia	Wszystkie regiony
Republika Czeska	Wszystkie regiony
Niemcy	Kraje związkowe: Hamburg Nadrenia Północna-Westfalia Nadrenia-Palatynat Kraj Saary Szlezwik-Holsztyn
Włochy	Region Friuli-Wenecja Julijska Autonomiczna prowincja Trydent

ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG
Dania	Wszystkie regiony
Niemcy	Kraje związkowe: Badenia-Wirtembergia Bawaria Berlin Brandenburgia Brema Hesja Dolna Saksonia Meklemburgia-Pomorze Przednie Saksonia Saksonia-Anhalt Turyngia
Włochy	Region Dolina Aosty Autonomiczna prowincja Bolzano
Austria	Wszystkie regiony
Finlandia	Wszystkie regiony
Szwecja	Wszystkie regiony”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2279**z dnia 4 grudnia 2015 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8581)***(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 maja 2010 r. przedsiębiorstwo Monsanto Europe SA zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Niderlandów z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × T25, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek obejmuje również wprowadzenie do obrotu zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy NK603 × T25 w produktach z niej się składających lub ją zawierających, do zastosowań innych niż w żywności i paszy na równi z innymi rodzajami kukurydzy, z wyłączeniem uprawy.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 do wniosku załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE ⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do tej dyrektywy. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (4) W dniu 15 lipca 2015 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Stwierdził on, że genetycznie zmodyfikowana kukurydza NK603 × T25, zgodna z opisem we wniosku, jest równie bezpieczna jak jej niezmodyfikowany genetycznie odpowiednik i inne niezmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy, pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko w kontekście jej zastosowania ⁽³⁾.
- (5) W swojej opinii EFSA rozpatrzyła wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (6) EFSA stwierdziła także we wspomnianej opinii, że złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, jest zgodny z zamierzonymi zastosowaniami produktów.
- (7) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na produkty zawierające kukurydzę NK603 × T25, składające się z niej lub z niej wyprodukowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).⁽³⁾ Panel EFSA ds. GMO (panel EFSA ds. organizmów modyfikowanych genetycznie), 2015. Opinia naukowa dotycząca wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo Monsanto (EFSA-GMO-NL-2010-80) o wydanie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu tolerującej herbicydy, genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy NK603 × T25 z przeznaczeniem na żywność i paszę oraz na jej przywóz i przetwarzanie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Dziennik EFSA: 2015; 13(7):4165, 23 s. doi:10.2903/j.efsa.2015.4165.

- (8) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie (GMO) należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 ⁽¹⁾.
- (9) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i paszy zawierającej zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę NK603 × T25, składającej się z niej lub z niej wyprodukowanej, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Jednakże celem zapewnienia, aby produkty te były wykorzystywane w granicach zezwolenia przyznanego niniejszą decyzją, etykiety produktów zawierających kukurydzę NK603 × T25 lub składających się z niej, z wyjątkiem produktów spożywczych, należy uzupełnić o wyraźną informację, że dane produkty nie są przeznaczone do uprawy.
- (10) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ustanowiono wymogi dotyczące etykietowania w odniesieniu do produktów zawierających lub składających się z GMO. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia tych produktów zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z GMO ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (11) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawić zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE ⁽³⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia specjalnych wymogów lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu żywności i paszy ani na ich wykorzystanie i obchodzenie się z nimi, w tym wymagań dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu, czy też specjalnych wymogów dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (12) Wszelkie stosowne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003.
- (13) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (14) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał w tej sprawie opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza (*Zea mays* L.) NK603 × T25, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2, jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie (Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiająca standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1).

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, do celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywności i składników żywności zawierających kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- b) paszy zawierającej kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2, składającej się z niej lub z niej wyprodukowanej;
- c) kukurydzy MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2 w produktach ją zawierających lub z niej się składających, do innych zastosowań niż wymienione w lit. a) i b), z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, ustanowionymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2 lub składających się z niej, z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 2 lit. a), zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wdrożenie planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.
2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Monsanto Europe SA – Belgia, występujące w imieniu Monsanto Company, Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez 10 lat od daty jej notyfikacji.

*Artykuł 8***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Monsanto Europe SA, Avenue de Tervuren 270–272, 1150 Bruxelles/Brussel, Belgia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:**

Nazwa: Monsanto Europe S.A.

Adres: Avenue de Tervuren 270-272, 1150 Bruxelles/Brussel – Belgia

W imieniu Monsanto Company – 800 N. Lindbergh Boulevard – St. Louis, Missouri 63167 – Stany Zjednoczone Ameryki

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) kukurydza MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2 w produktach ją zawierających lub z niej się składających, do innych zastosowań niż wymienione w pkt 1 i 2, z wyjątkiem uprawy.

Opisana we wniosku zmodyfikowana genetycznie kukurydza MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2 wykazuje ekspresję białka CP4 EPSPS kodującego odporność na herbicydy zawierające glifosat oraz białka PAT kodującego tolerancję na herbicydy zawierające glufosynat amonowy.

c) **Etykietowanie:**

- 1) Zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2 lub składających się z niej, z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 2 lit. a), zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- 1) specyficzna dla kukurydzy MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2 technika ilościowego oznaczania metodą PCR w czasie rzeczywistym; metody wykrywania są walidowane przy wykorzystaniu pojedynczej modyfikacji genetycznej i weryfikowane na DNA genomowym, ekstrahowanym z nasion kukurydzy MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2;
- 2) walidacja przeprowadzana przez unijne laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdossiers.aspx>;
- 3) materiał referencyjny: ERM®-BF415 (dla MON-ØØ6Ø3-6) dostępny za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue> oraz AOCS 0306-H6 i AOCS 0306-C2 (dla ACS-ZMØØ3-2) dostępne za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society pod adresem: <http://www.aocs.org/LabServices/content.cfm?ItemNumber=19248>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator:**

MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:**

[Identyfikator zapisu w Systemie Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym: po ogłoszeniu publikowany we wspólnotowym rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:**

Brak.

h) **Plan monitorowania skutków dla środowiska:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Link: po ogłoszeniu publikowany we wspólnotowym rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy].

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: Z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te będą udostępnione publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2280**z dnia 7 grudnia 2015 r.****w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora DENSO jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 marca 2015 r. dostawca DENSO Corporation („wnioskodawca”) złożył wniosek o zatwierdzenie swojej drugiej technologii innowacyjnej: wysokosprawnego alternatora DENSO alternator o wydajności od 100 A do 250 A. Kompletność wniosku oceniono zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 725/2011 ⁽²⁾. Uznano, że wniosek jest kompletny i okres przeznaczony na ocenę wniosku przez Komisję rozpoczął się w dniu 11 marca 2015 r., tj. w dniu następującym po terminie oficjalnego otrzymania kompletnych informacji.
- (2) Wniosek poddano ocenie zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 725/2011 oraz wytycznymi technicznymi dotyczącymi przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 443/2009 („wytycznymi technicznymi”, wersja z lutego 2013 r.) ⁽³⁾. Informacje podane we wniosku wskazują, że warunki i kryteria, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 oraz w art. 2 i 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zostały spełnione.
- (3) Wnioskodawca wykazał, że wysokosprawny alternator opisany w przedmiotowym wniosku był stosowany w nie więcej niż 3 % nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w roku referencyjnym 2009.
- (4) W celu określenia oszczędności CO₂ uzyskanych dzięki technologii innowacyjnej po zainstalowaniu jej w pojeździe konieczne jest zdefiniowanie pojazdu referencyjnego, względem którego należy porównać sprawność pojazdu wyposażonego w technologię innowacyjną, jak określono w art. 5 i 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011. W przypadku zainstalowania technologii innowacyjnej w nowym typie pojazdu za odpowiednią technologię referencyjną należy uznać alternator o sprawności 67 %. W przypadku gdy wysokosprawny alternator DENSO jest zamontowany w istniejącym typie pojazdu, technologią referencyjną powinien być alternator zastosowany w najnowszej wersji tego typu wprowadzonej do obrotu.
- (5) Wnioskodawca przedstawił metodę badania redukcji emisji CO₂, która obejmuje wzory zgodne ze wzorami opisanymi w wytycznych technicznych dotyczących uproszczonego podejścia w odniesieniu do wysokosprawnych alternatorów. Komisja uznaje, że metoda badania zapewni możliwe do zweryfikowania, powtarzalne i porównywalne wyniki testów i że umożliwi ona wykazanie w wiarygodny sposób istotnych pod względem statystycznym korzyści w postaci zmniejszenia emisji CO₂ wynikających z technologii innowacyjnej zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 19).⁽³⁾ <https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/42c4a33e-6fd7-44aa-adac-f28620bd436f/Technical%20Guidelines%20February%202013.pdf>

- (6) Biorąc pod uwagę, że metodyka badań wnioskodawcy i wzory na obliczanie oszczędności CO₂ są we wszystkich aspektach identyczne z metodyką określoną w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2013/341/UE⁽¹⁾, dla zachowania spójności do określania redukcji emisji CO₂ wynikającej z zastosowania wysokosprawnego alternatora DENSO wskazane jest stosowanie metodyki ustalonej w decyzji wykonawczej 2013/341/UE.
- (7) W związku z powyższym Komisja uznaje, że wnioskodawca wykazał w sposób zadowalający, że zmniejszenie emisji uzyskane dzięki technologii innowacyjnej wynosi co najmniej 1 g CO₂/km.
- (8) Oszczędności wynikające z technologii innowacyjnej mogą być częściowo wykazane w ramach standardowego cyklu badań i dlatego ostateczną łączną wartość oszczędności do poświadczenia należy ustalić zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.
- (9) Sprawozdanie weryfikujące zostało sporządzone przez Vehicle Certification Agency (VCA), która jest niezależnym zatwierdzonym organem; w sprawozdaniu tym potwierdza się ustalenia zawarte we wniosku.
- (10) W związku z powyższym nie ma podstaw do wnoszenia zastrzeżeń wobec zatwierdzenia przedmiotowej technologii innowacyjnej.
- (11) Do celów określenia ogólnego kodu ekoinnowacji, który ma być stosowany w odpowiednich dokumentach homologacji typu zgodnie z załącznikami I, VIII i IX do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, należy określić kod indywidualny w odniesieniu do technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją wykonawczą.
- (12) Producent, który chce skorzystać ze zmniejszenia średnich wartości emisji CO₂ swoich produktów w celu spełnienia swoich określonych celów w zakresie emisji poprzez redukcję emisji CO₂ wynikającą z zastosowania technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją, powinien, zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, zawrzeć w swoim wniosku o wydanie świadectwa homologacji typu WE dla przedmiotowych pojazdów odniesienie do niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wysokosprawni alternator DENSO o wydajności od 100 A do 250 A, przeznaczony do zastosowania w pojazdach M1, zatwierdza się jako technologię innowacyjną w rozumieniu art. 12 rozporządzenia (WE) nr 443/2009.
2. Zmniejszenie emisji CO₂ w wyniku zastosowania alternatora, o którym mowa w ust. 1, ustala się przy użyciu metody określonej w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2013/341/UE.
3. Zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011 redukcja emisji CO₂ ustalona zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu może być poświadczona i podana w świadectwie zgodności i odpowiednich dokumentach homologacji typu określonych w załącznikach I, VIII i IX do dyrektywy 2007/46/WE jedynie w przypadkach, gdy redukcje emisji są zgodne z wartością progową określoną w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 725/2011.
4. Indywidualny kod ekoinnowacji do wpisywania w dokumentacji homologacji typu, która ma być stosowana na potrzeby technologii innowacyjnej zatwierdzonej w ramach niniejszej decyzji, to „14”.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/341/UE z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora Valeo (Valeo Efficient Generation Alternator) jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 98).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2281**z dnia 4 grudnia 2015 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87427 (MON-87427-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8587)***(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 czerwca 2012 r. przedsiębiorstwo Monsanto Europe SA zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Belgii z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających kukurydzę MON 87427, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek odnosi się również do wprowadzenia do obrotu zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON 87427 w produktach z niej się składających lub ją zawierających, do zastosowań innych niż w żywności i paszy na równi z innymi rodzajami kukurydzy, z wyjątkiem uprawy.
- (3) Zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 do wniosku załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do tej dyrektywy. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (4) W dniu 19 czerwca 2015 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że zmodyfikowana genetycznie kukurydza MON 87427, zgodna z opisem we wniosku, jest równie bezpieczna jak jej konwencjonalny odpowiednik i inne niezmodyfikowane genetycznie odmiany kukurydzy oraz że jest mało prawdopodobne, aby w zakresie swojego zastosowania miała ona niekorzystne skutki dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska ⁽³⁾.
- (5) W swojej opinii EFSA rozpatrzyła wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (6) W swojej opinii EFSA uznała również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonymi zastosowaniami produktów.
- (7) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na produkty zawierające genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87427, składające się z niej lub z niej wyprodukowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

⁽³⁾ Panel EFSA ds. GMO (panel EFSA ds. organizmów modyfikowanych genetycznie), 2015 r. Opinia naukowa dotycząca przedłożonego przez przedsiębiorstwo Monsanto wniosku EFSA-GMO-BE-2012-110 o wydanie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy MON 87427 o tkankowo selektywnej tolerancji na herbicydy, z przeznaczeniem na żywność i pasze oraz na jej przywóz i przetwarzanie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Dziennik EFSA: 2015;13(6):4130, 25 s. doi:10.2903/j.efsa.2015.4130.

- (8) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie („GMO”) należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 ⁽¹⁾.
- (9) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczegółowe wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i paszy zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, inne niż wymogi ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Aby zapewnić jednak wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przyznanego niniejszą decyzją, etykiety produktów zawierających kukurydzę MON 87427 lub składających się z niej, z wyjątkiem produktów spożywczych, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że dane produkty nie są przeznaczone do uprawy.
- (10) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia tych produktów zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z GMO ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (11) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawić zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE ⁽³⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia szczególnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczególnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też szczególnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (12) Wszelkie stosowne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003.
- (13) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (14) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza (*Zea mays* L.) MON 87427, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie (Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiająca standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1).

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, do celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę MON-87427-7, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- b) pasza zawierająca kukurydzę MON-87427-7, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- c) kukurydza MON-87427-7 w produktach ją zawierających lub z niej się składających, do innych zastosowań niż wymienione w lit. a) i b), z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę MON-87427-7 lub składających się z niej, z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 2 lit. a), zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wdrożenie planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.
2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Monsanto Europe S.A. – Belgia, występujące w imieniu Monsanto Company, Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez 10 lat od daty jej notyfikacji.

*Artykuł 8***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Monsanto Europe S.A., avenue de Tervuren 270-272, 1150 Bruksela, Belgia.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:

Nazwa: Monsanto Europe S.A.

Adres: Avenue de Tervuren 270-272, 1150 Bruksela, Belgia

W imieniu Monsanto Company – 800 N. Lindbergh Boulevard – St. Louis, Missouri 63167 – Stany Zjednoczone Ameryki.

b) Opis i specyfikacja produktów:

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę MON-87427-7, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca kukurydzę MON-87427-7, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) kukurydza MON-87427-7 w produktach ją zawierających lub z niej się składających, do innych zastosowań niż wymienione w pkt 1 i 2, z wyjątkiem uprawy.

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza MON-87427-7, zgodna z opisem we wniosku, wykazuje ekspresję białka CP4 EPSPS nadającego tkankowo selektywną tolerancję na herbicydy zawierające glifosat. Ekspresja CP4 EPSPS jest nieobecna lub ograniczona w tkankach rozrodczych męskich, co eliminuje lub zmniejsza potrzebę ogławiania wiech, kiedy kukurydza MON-87427-7 jest wykorzystywana jako żeńska roślina rodzicielska w produkcji nasion kukurydzy hybrydowej.

c) Etykietowanie:

- 1) zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”;
- 2) na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę MON-87427-7 lub składających się z niej, z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 2 lit. a), zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) Metoda wykrywania:

- 1) specyficzna dla kukurydzy MON-87427-7 technika ilościowego oznaczania metodą PCR w czasie rzeczywistym;
- 2) zwalidowana na DNA genomowym, ekstrahowanym z nasion kukurydzy przez laboratorium referencyjne UE ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusof dossiers.aspx>;
- 3) materiał referencyjny: AOCS 0512-A oraz AOCS 0406-A, dostępny za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society pod adresem: <http://www.aocs.org/LabServices/content.cfm?ItemNumber=19248>

e) Niepowtarzalny identyfikator:

MON-87427-7

f) Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:

[Identyfikator zapisu Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym: po ogłoszeniu publikowany we wspólnotowym rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy].

g) Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:

Brak.

h) **Plan monitorowania skutków dla środowiska:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: *plan publikowany we wspólnotowym rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy*]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu:**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te będą udostępnione publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL